

תרגומים

08 קראו באהבה
12 to the world
20 little world
28 the red plague
36 if I pray will you hear me?
43 do not be
52 אלהים יאמר
55 אלהים יאמר
60 אלהים

תרגומים

08 קראו באהבה
12 to the world
20 little world
28 the red plague
36 if I pray will you hear me?
43 do not be
52 אלהים יאמר
55 אלהים יאמר
60 אלהים

תרגומים

08 קראו באהבה
12 to the world
20 little world
28 the red plague
36 if I pray will you hear me?
43 do not be
52 אלהים יאמר
55 אלהים יאמר
60 אלהים

2014-2015

Επιστρέψα, αργά χθες τη νύχτα, από ένα δεικνά σε φίλους. Θάηταν δυο, δυομισή τη ώρα. Λέγο μετά το Κάλλιμαρ, μαρ, περιέκιν εκεί όπου ήταν κάποτε ο Κουρκός, είδα ένα αγόρι γυρσ στα είκοσι να παρακατά στη μέση σχεδόν του δρόμου και τα ένστικτα του καλού σωμαρείτη, παρα την προχωρημένη ώρα και το αγχος του εκερχομένου πρωινου ξυπνηματος, με εσπρωξαν να ζητησω απο τον ταξιτζη να σταματήσει και να με αδειασει στο πεζοδρόμιο, λίγα βήματα μετά απο το αγόρι που παρακατούσε

Ενδέχεται, βεβαια, οι προθέσεις μου να μην ήσαν, κατά μια έννοια, απλυτως χριστιανικές. Ενδέχεται το χλωμό αγόρι να μου ήταν ιδιαιτερα θελκτικό, τη νύχτα αυτή με το γεμιστο φεγγαρι, μετά απο το κρασι που είχα ακολουσει στα υπεροχα, χρωματιστα, κρυσταλλινα ποτηρια της Θεμιδας, μετά απο την ευχαριστη συζητηση μπροστα στο τζακι των θαυμαστων αυτων σπιτιου της Φιλοθέης, συντροφια με το γατο της Θεμιδας, που κια αφαβας, ατρομητος, διεκδικει την σγκαλιά των επισκεπτων

Ενδέχεται να φωτιστηκε το προσωπο του αγοριου, κάτω απο τα θλιβερα φαναρια της δημαρχιας, στον ημερησιο κεντρικο δρομο ενός τειως βασιλεως, και να είδα στα σκοτεινα του ματια ένα αμφοροπο δακρυ. Ενδέχεται να ξυπνησε μέσα μου μια επιθυμια χαδιου, που ευκολα θα μπορούσε να μεταλλαχθει σε ερωτικη διαθεση, σε πορνωη κατακτηση, σε ωραιφνης σωματικη συναλλαγή αναμεσα στα ασθενη φυλλωματα του γειτονιαν τειως βασιλικου ληπου. Ενδέχεται το σωμα του αγοριου, έτσι ασθενες και ετοιμορροπο, έτσι λαδως ετρεμε μέσα στα ανοιζιατικα ρουχα του, έτσι σπως παραδερνε αδιαφορο για τη ζωή και το θανατο, να μου ξυπνησε τον παθο της κτησης. Ενδέχεται αορη το αγόρι αυτό να βρεθηκε εκεί ακριβως επειδή περιμένε κάποιως σαν έμενα να περάσει, μέσα σε ένα φρικαλεο ταξι, να διαταζει τον τερασωδη οδηγο να σταματήσει, να κατεβει, να τον πλησιασει και να του προσφερει την ελευθερωση των δακρυων

Σημασια έχει ότι κατεβηκα. Και πλησιασα το αγόρι

Κάθησαμε μαζί στα κρασπεδο μαζί με ένα λαστανό σκυλι. Τα ματια του σκυλου, υγρσ, σκοτεινα, πληρη ευγνωμοσυνης για την επιβιωση. Από τους λιγανς που γλιτωσαν τον ολυμπιακό καλλωπισμο, στην αρχη φοβισμενος, τον ενθαρρυνσ και αυτον με φίλια στον σερα να μας πλησιασει, να γειρει πλάι μας και να ακολουσει τα χαδια που ενω κυριως, αλλά και το αγόρι, προσφεραμε. Τα ματια του σκυλου μου φανηκαν κι αυτά να συγκρατούν ένα δακρυ, αλλά μετά σκεφτηκα ότι έτσι είναι οι σκυλοι, τα ματια τους

πάντα έχουν αυτή τη θλίψη, ανεξαρτητως των συνασθημάτων τους, και πιδανον τη ιστορια εγκαταλειψης και οδυνης που ήδη επλάδα στο μυθομανη μου μου να αφερουσε πολυ λιγοτερο το σκυλο απο όσο αφερουσε το αγόρι. Ίσως καλι τη ιστορια αυτή να μην αφερουσε ουτε το αγόρι, σκεφτηκα

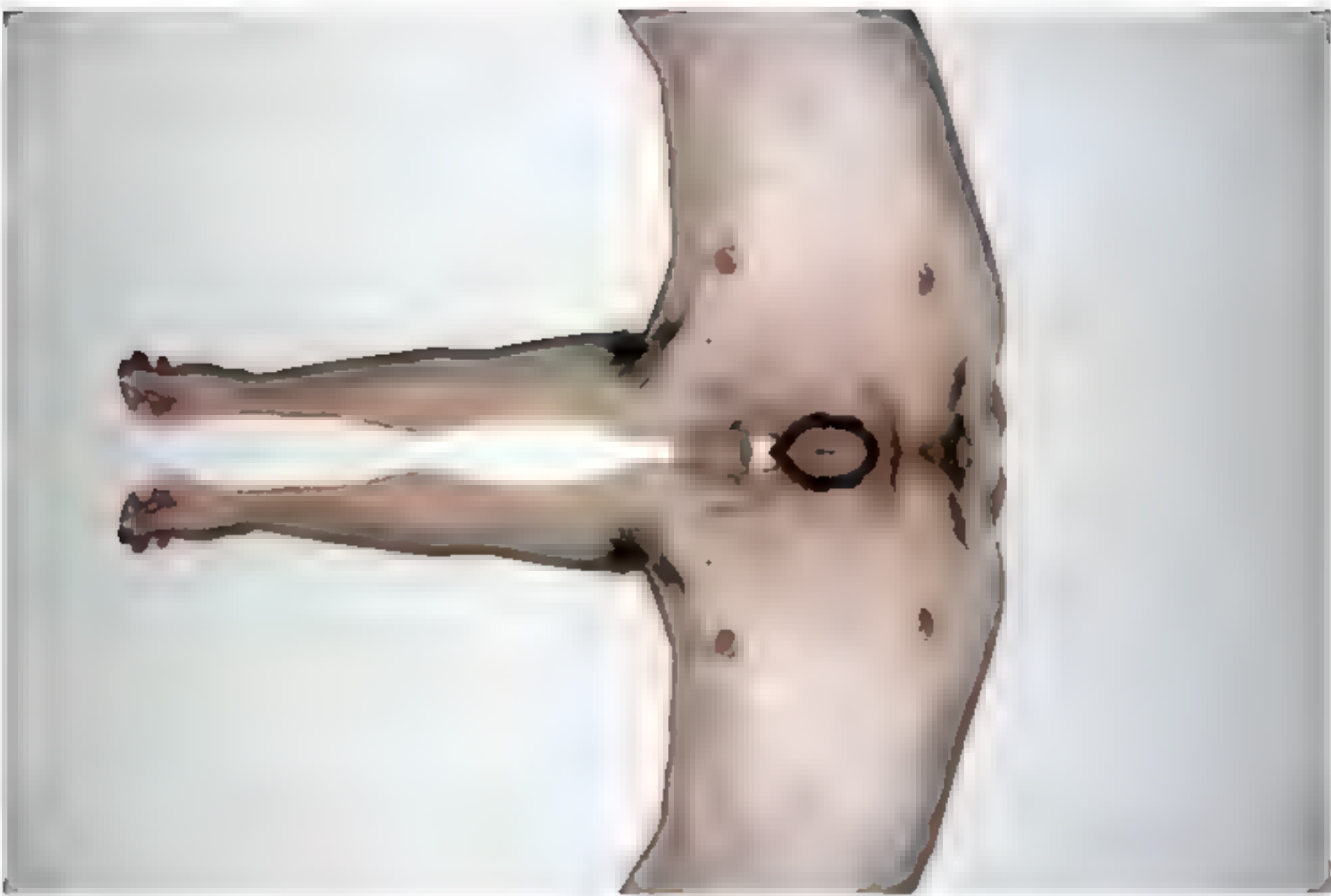
Και όμως το αγόρι είχε καθήσει δίπλα μου στο κρασπεδο. Όπως και ο σκυλος. Και ήταν προφανες ότι περιμεναν εγώ να πω τη να καινω καια. Σκεφτηκα να τους ταΐσω, αλλά δεν εβλεπα τριγυρω κάποιο υπαδριου hot dog. Έτσι τους σγκαλιασα. Ο σκυλος αρχισε να παρσγει αυτο τον ηχο που δεν είναι ακριβως γουργουρισμο, αλλά είναι σιγούρα ρινηλος, και με τον οποιο τα ζωά αυτά δείχνουν την ευκαλή, αλλά πάντα ευπρασδεκτη, ευχαριστηση και ευγνωμοσυνη τους. Το αγόρι έχω σε το κεφαλακι του στο λαμμο μου, σαν γατα που τρεχει να κροστατευθει στην σγκαλιά σου, και αρχισε να κλαει και να με φίλα

Τα πράγματα ήσαν δυσκολα. Τι εκπαιετο να συμβει αν τα δυο αυτά κλασματα με ακολουθουσαν όταν εφευγα, όπως συνηθως κανουν τα αδεσκοτα αφου εισπραζουν λιγη στοργη που ποτε δεν τους είναι αρκετη. Αν με ακολουθουσαν ως το σπιτι μου ελπίζοντας ότι θα τα υιοδετησω, πως θα μπορούσα να αρνηθω χωρις να προσδεσω μια ακορη διασφευση στις διασφευσιμενες τους ζωες, Αλλά και πως να τους στερησω την, ελαχιστη εστω, στοργη εκείνης της στιγμης. Ίσως βεβαια και αυτά να μην είχαν κάποια προθεση επιβολης της διαρκους ανρας στοργης και απλως να απολαμβάναν τη στιγμή. Ίσως ακόμα να ανησυχούσα για την εξέλιξη αυτής της χειρονομιας

Χαίδεψα το κεφαλι του αγοριου και αυτό ανασηλωθηκε. Με κοιταζε στα ματια. Τα ματια του, υγρσ ακορη αλλά όχι κόκκινα σαν καρποιου που έχει κλαψει, ήσαν τεραστια. Καλυπταν το μεγαλύτερο μέρος του ανωμικου του προσωπου. Ήσαν το είδος των ματιων των ορκιων τα βλέφαρα απεχσυν αρκετα απο τα φρυδια, και συγχρονως οι βολβοι είναι, θαρρεις, φυτευμενοι σε δυο εσοχές του προσωπου, ώστε η κάμπυλη των βολβων είναι απολυτως καταφανης. Και κάτω από τα ματια του υπηρχε μια αμυδρη σκια, όχι σακυλες ακριβως, αλλά σαν ένα ανεκπασθητα πιο σκουρσ απο το συνολικο λευκο χρωμα του προσωπου να καλυπτε ένα τοξο κάτω ακριβως απο τα ματια, υπογράμμιζοντας το βλέμμα. Το βλέμμα του με κοιταζε πολυ πιο δυνατα απο όσο το κοιτούσα εγώ

Θέλεις να μείνεις μαζί μου απαντε,

Το ερωτημα που φοβομουν είχε έρθει

Δεν ήξερα σχεδόν τίποτα για το αγοράι. Δεν ήξερα αν ήδη γνωριζόταν με το σκυλό. Δεν ήξερα αν το σπίτι όπου κατοικούσε ήταν κρύα. Δεν ήξερα αν κατοικούσε σε λακώπο σπίτι. Από μακριά φαινόταν φτωχοντυμένο, πενιασμένο, ίσως jupkie, ίσως άστεγο, ίσως πεταμένο από το σπίτι του, σίγουρα εγκαταλελειμμένο. Από κοντά έβλεπε κανείς πόσα ακριβά ήταν τα αναιζητικά ρούχα του: το κοκκίνο μεταξωτό πουκάμισο, το καλλευκό λινό παντελόνι, το κοκκίνο λινό σακάκι στην ίδια ακριβώς απόχρωση με το πουκάμισο. Από κοντά ενωδιάζε το άρωμα των Παρετηρούσε κανείς πως τα χέρια του, χέρια που ποτέ δεν είχαν εργαστεί, με μακριά αλλά απαλά δαχτυλά, δεν έτρεμαν. Δεν ήταν λούκον εγκαταλελειμμένο. Και δεν ήταν άστεγο. Και δεν ήταν jupkie.

Παρ' όλα αυτά, μου ζητούσε να μείνω μαζί του τη νύχτα, με μια απέλπιστα που μου επικύρωνε σχεδόν την υποψία την οποία η μαρφή του από κοντά ακύρωνε. Και τη νύχτα ήταν πατερή.

Τυλιγμένος στο καλτό μου, στις μποότες μου, στο μαλλίνο κασκόλ, στο σκουφο, κρυώνω εξίσου με το αγοράι, καθώς καθομουν στο κρσπεδο. Ήθελα να ρωτήσω γιατί ήταν τόσο λεπτά ντυμένο, γιατί δεν φορούσε ένα καλτό, καλτσές, γάντια. Αλλά ήδη είχε ξεπεράσει το στάδιο αυτό η συζητήση μας. Ήδη το αγοράι είχε ζητήσει πολύ περισσότερα και δεν μπορούσα πια να προσγειώσω τα λόγια μου στο επίπεδο του πως σε λένε και γιατί φοράς αυτά τα ρούχα. Δισταζα ακόμη και να το ρωτήσω πως βρέθηκε εκεί.

Τέλεια ρωτήσα. Ήθελες να πεθάνεις ή δεν έβλεπες πως βρισκόσανν στη μέση του δράματος, παραπατώντας, και τα αυτοκίνητα έτρεχαν ολόγυρα σου, σκαφευγόντας την τελευταία στιγμή, με μια γρήγορη στροφή του τιμονιού, την ωριμία προσοράς σου.

Μου σκάντισε με έναν τρόπο που σπηχούσε
σχεδόν ακαράλλαχτα το προηγούμενο ερώτημα
του. Θέλω να μείνεις μαζί μου ακόμα.

Πώς θα έμενα όμως, Δεν είχα τηλεφώνο επάνω
μου και ο Γ' θα ανησυχούσε αν έμενα όλη
τη νύχτα μακριά του. Και αν ακόμα εβόισα
τηλεφώνο, αν παρ' έλπίδα μου δανείζε το αγόρι
κάποια κινητό, τι θα μπορούσα να πω στο Γ'
που να μην σήγησει σε παρερμηνεία. Δεν θα
μπορούσα να του πω, συναντήσα ένα πεταμένο
αγόρι και θα μείνω μαζί του ακόμα. Εξάλλου,
είχα να ξυπνήσω νωρίς το πρωί. Μια νύχτα με
ένα αγόρι δεν μπορεί ποτέ να δώσει αρκετό ύπνο
και ήδη στην ηλικία μου τα συνεχόμενα ξενυχτά
έχουν τραύματες συνεπειές στην παραγωγικότητα
της επομένης μέρας.

Δεν θα μπορούσα όμως ούτε να φύγω. Το αγόρι
είχε κιόλας μετατρέψει την αρχική του ερώτηση
σε κωστική καταδότηση της θέλησής του. Ήθελε,
είπε, να μείνω μαζί του ακόμα.

Το κοιτάξα, και με κοιτούσε καθώς το κοιτούσα,

και δεν ξέρω τι έβλεπε, είχα μισανοίξει το
στόμα διαστατικά προσπαθώντας να δώσω
μία απάντηση, μία υποσχέση, που ούτε εγώ
ήξερα τι ακριβώς θα μπορούσε να είναι, και
με σκαλίσασε πάλι, με φίλησε στο στόμα, πριν
μιλήσω, γνωρίζοντας βεβαιώς ότι κάτι θα έλεγα
και ακριβώς για αυτό το λόγο το φίλα του ήταν
έντονα, διαρκές, επάμνο.

Ένα ταξί περάσε και ο ταξιτζής φώναζε «ου ρε
κουσταρές!»

Το αγόρι δεν πτοήθηκε. Ένωθα ήδη τις
αλανθαστες ενδείξεις της ερωτικής επαθυμίας στο
σώμα μου και στο σώμα του. Όταν τα στόματα
απομακρυνθήκαν το ένα από το άλλο, επέστρεψε
το βλέμμα.

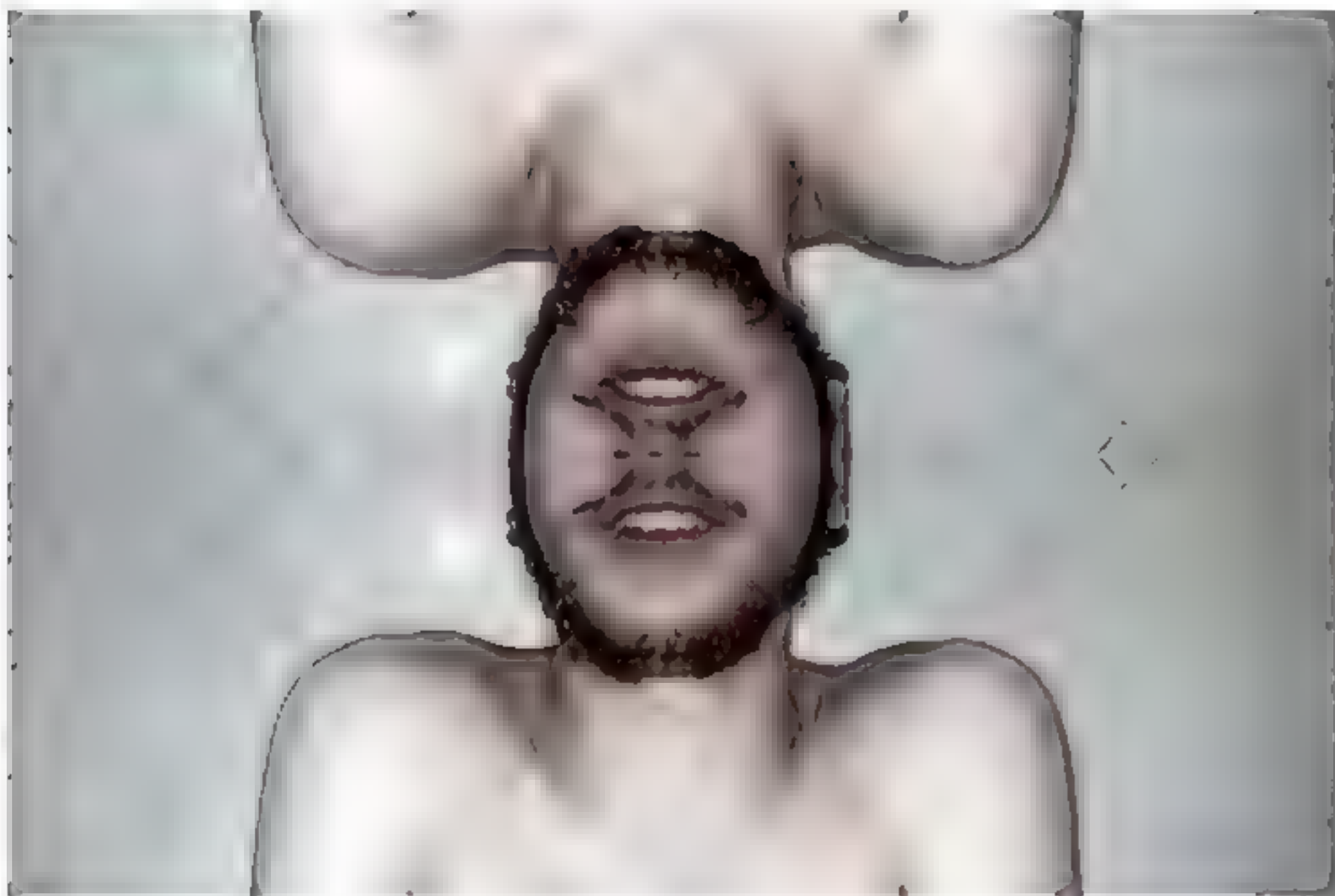
Ωρρα, λοιπόν, δεν θα μείνεις μαζί μου ακόμα
θέλω όμως να με γαμησεις. Σε παρακαλώ.

Ο σκύλος μάλλον ενίωσε τι εκροκείται να συμβεί.
Σηκώθηκε και άρχισε να τρέχει πίσω από το
επόμενο ταξί γαυνίζοντας και λουνώνοντας την

αυρά του Όταν το ταξί ανεπύληξε ταχύτητα, ο σκύλος δεν επέστρεψε, αλλά χωθήκε σε έναν πολυτελή δρόμο και απομακρυνήθηκε Δεν τον ακολουθήσα Το αδεσποτο αγόρι φοβάμαι ότι με ενδιέφερε πιο πολύ Αλλά σκε, το γεγονός πως ο σκύλος κουνούσε την ουρά του φευγόντας υποτιμάται πως αποτελεί ενδειξη χαράς Δεν υπήρχε λουκόν για αποστηγευμενάς σκύλος

Υπήρχε μόνο το αγόρι

Υπήρχε και ένα παγκάκι στο πεζοδρόμιο Πίσω από το παγκάκι, ένας ελάχιστος θαμνός Κατευθυνθήκαμε προς τα εκεί Το αγόρι σταθήκε ανάμεσα στο παγκάκι και στο θαμνό Εγώ περίμενα ότι θα χωθούμε σε τιποτε φυλλώσιες πιο βαθιά, αλλά το αγόρι γδύθηκε εκεί Εντελώς

Πήγαμε μετά για ένα ποτό Η ώρα θα ήταν τουλάχιστον τρεις και είχα ήδη πάρει απόφαση ότι έχω χάσει αίσθηση μιας νυχτας νύκτα, καθώς η πρωινή μου απασχόληση δεν επέτρεπε αναβολή Τουλάχιστον θα μου δινόταν η ευκαιρία να μαλώ τι μας οδήγησε σε αυτή την περιπέτεια Με λένε Αντωνή Με έδειραν

Θυμήθηκα πως κι εγώ στα είκοσί μου είχα πείσει θυμία ξυλοδαρμόν από το αγόρι με το οκτιό ημουν ερωτευμένος, αφού είχαμε φιληθεί και με είχε οδήγησει σε μια ερημική οικοδομή με την υποσχέση της ερωτικής πράξης

Με έδειρε αυτός που αγαπώ Συμφουίτητής μου Μήνες τώρα είμαι ερωτευμένος μαζί του Είχα την εντύπωση πως και αυτός με αγαπούσε Βγαίναμε κάθε βράδι μαζί. Αλλά δεν είχα τολμήσει να του εκμυστηρευτώ με σαφήνεια τον ερωτά μου Δεν ήξερα πως να το πω Ήμουν όμως βέβαιος πως ανταποκρινόταν Τα σημάδια υπήρχαν Ακόμη και χάρδια και φίλια Πήγαμε ανέμα Το χέρι του ήταν ανάμεσα στα πόδια μου σε όλη τη διάρκεια της ταινίας Όταν τελείωσε το έργο, μου ζήτησε να πάω σπίτι του Δεν μου είπε, «για να κάνουμε ερωτά» Αλλά ο καθένας αυτά θα καταλάβαινε Και εγώ αυτό είχα ελπίσει

Μένει εδώ παρακάτω, στην οδό Αστυδαμάντας Πίσω από το Καραβέλ Ξεκινήσαμε να περπατάμε προς το σπίτι του Κάθε δυο βήματα φιλομασταν Ημασταν αγαλία

Τελικά δεν αντέξαμε Μίσηκαμε σε ένα γιατί Νομίζα ότι ήξερα τι θα επακολουθούσε Θα ήταν, ξέρεις, η πρώτη μου φορά

Άρχισε να με χτυπάει με χέρια και με πόδια Στην αρχή νομίζα ότι επροκειτο για ερωτικό παιχνίδι Με πονάς, του είπα νελωνίας Θα σε σκοτώσω, παλιοπούστα, μου είπε αυτός και βούτηξε μια σανίδα

Έφυγα τρεχώντας

Μετά χρειάζομαι την πρώτη μου φορά Αλλά όχι σαν πρώτη φορά πια Έπρεπε να το κάνω σαν να το έκανα κάθε βράδι Σε λουτρό, σε παρκά, σε μπαρ, αδιάκριτα Σε ευχαριστώ που μου έδωσες μια πρώτη φορά που δεν ήταν αλήθεια πρώτη Αφού ο Δημήτρης δεν με αγαπά

Του είπα αυτό που μου είχε πει και έμενα η Νανά όταν βγήκα από την κλινική Διδάκτωρ, σκεψήκα, αλλά αποτελεσματικό

Ο Δημήτρης σε αγαπά Αλλά σου επιτέθηκε επειδή είσαι νεγρός γιατί δεν ξέρει αίσθηση ότι νεγρός είναι και αυτός

Και έφυγα τρεχώντας, καθώς θυμήθηκα ενώ έλεγα αυτά τα λόγια, πως και ο δικός μου βασανιστής ονομαζόταν Δημήτρης

Το αδεσποτο αγόρι ήταν τραυματικό

Το πιο τραυματικό από όλα τα φαντασμάτα που με έχουν ποτε κυνηγήσει

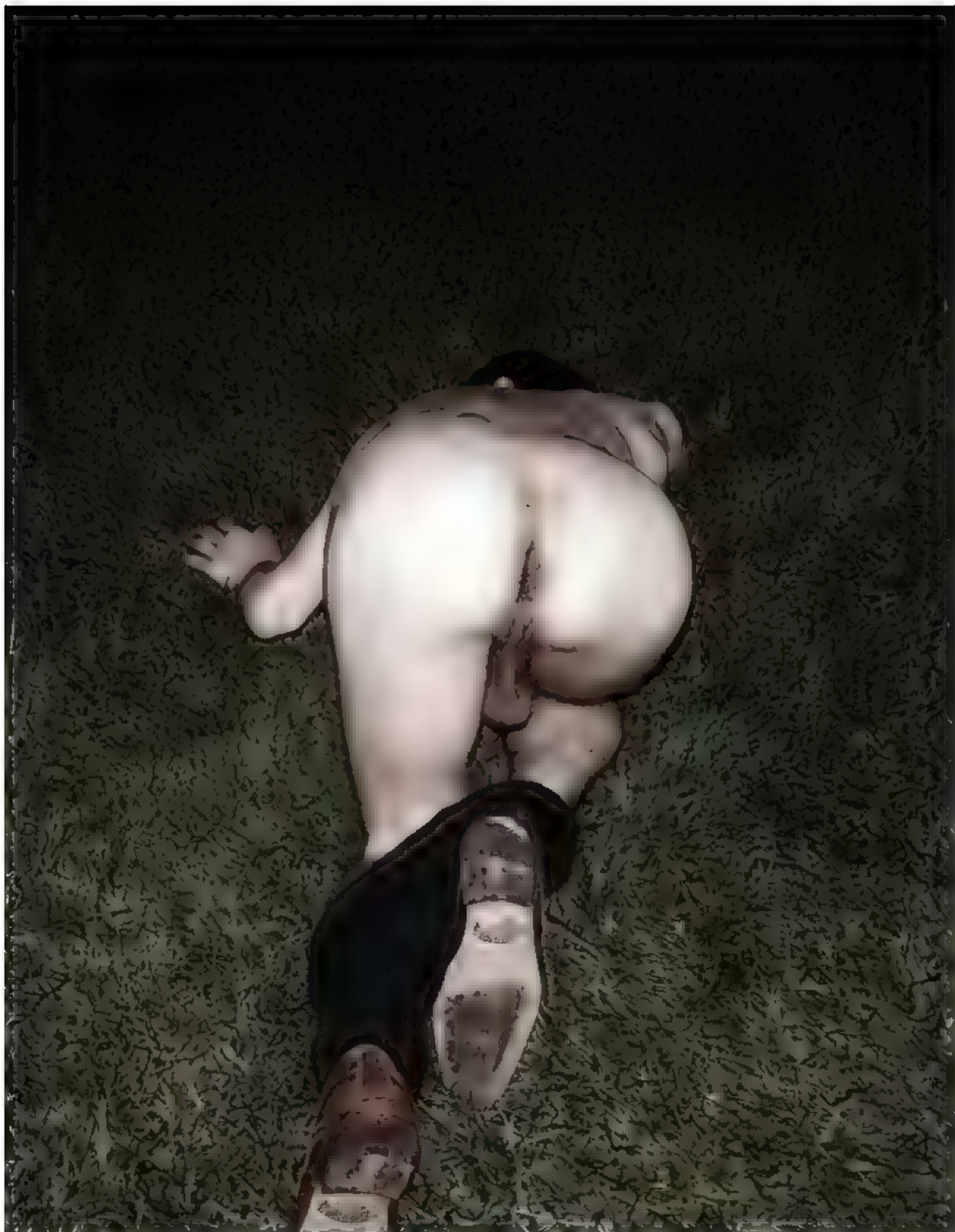

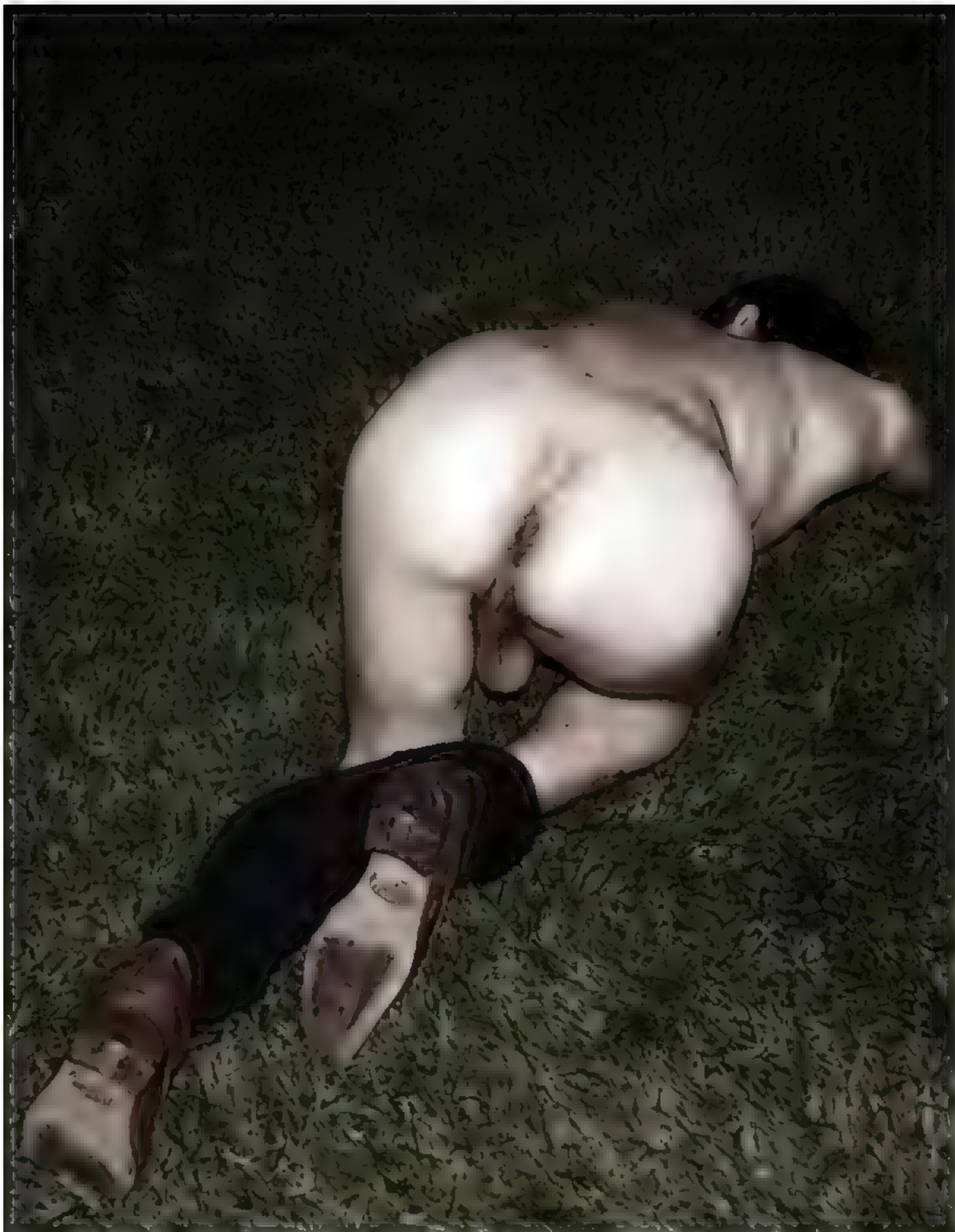

Η γλώσσα είναι η μάγεια που αγμαλωτίζει

Υδάτινα τερας σε τρικυμία, δινη γιγαντισμών
διαστάσεων, βαθύ πηγάδι που οδηγεί σε υποκεία
ρευμάτα μαυρης αβυσσού Σε σπηλαία θαλάσσια όπου
ο ήλιος δεν φτάνει ποτέ, όπου αόρατα ελίσσονται
τα κήτη, όπου οι μέδουσες δεν έχουν χρώμα, όπου
φυλακίζονται αιώνες τώρα τα παιδιά των μαγών
μέσα στα βράχο, πριν ανοίξουν το σταμά τους, πριν
σηματοποιούν ήχους, πριν προφέρουν λέξη Έδω κάτω
ακουγόνται μόνο ολόκληροι Ασκοδόλα μαλακία
σερνόνται στο βυθό Το βιβλίο των ήχων είναι μουγγό

Η γλώσσα μέσα στον καθρέπτη Οι αντανάκλασεις
είναι αναπαραπρισμοί Λέξεις αναποδες, λέξεις πριν
μληθούν λέξεις που δεν μληθήκαν ποτέ, ο λόγος που
θα δρασκετεύσει από το πιο πυκνό βάθος του υγρού
καθρέφτη και θα καταβυθιστεί Λόγος ανηκουστός που
θα φωνάζει όσο κανείς δεν φωνάζε ποτέ και κανείς δεν
έχει φωνάζει Φωτοβολίδα αναρρόη Το είδωλό της ένα
jabberwocky αουτινιτά, ωμέ, αμιασσαν Αιωτάι ηχοί
τρέχουν από το ένα καταπύρ στο άλλο και δεν ξέρει
κανείς ποια είναι η λέξη που σχηματίζεται ούτε που
έχει σχηματιστεί Και η κατεύθυνση ασαφής μέσα στους
απειρούς καθρέφτες

Γλώσσα μυθική Περηφάνεια και φθόρος, φωτιά και
νερό Ο Φληβας βρίσκει τα γραμμάτια και ξεκινά Πώς
ο Γανυμήδης αποκλήθηκε το Δία, ο Θώμας τον ήσσυ,
ο Άγγελος τον Ιωάννη Πώς κατεκτησαν τον ουρανό
τα φτερωτά αρμάτα των τιμθέων Πώς γεννήθηκαν οι
μάγοι και πως τους δόθηκαν τα μαγικά τους βιβλία Η
γεννήση του Caliban μέσα σε ένα υποθαλάσσιο δάσος
Ο θεός έρωτας με τη μορφή καταραμένου φιδιού στον
Κηφό Ο Τειρεσίας, τυφλός, απειλεί – δεν πρέπει να
μάθεις τον εαυτό σου, δεν πρέπει να δεις το είδωλό
σου, δεν πρέπει να κοιτάξεις ποτέ τον καθρέφτη

Γλώσσα εξάντια Χάρτης των αστρών και των
κλανητών, χάρτης των συμπάντος, όχι αληθινός, όχι
εφεστώς, χάρτης των αντανάκλασών των συμπάντος
στα ποτάμια, τις λίμνες και τις θαλάσσιες με μεγάλες
κενές χοάνες εκεί όπου θα έπρεπε να είναι οι ηπειροί
Μένουν όμως οι θέσεις των αστρών, ίσως πριν λίγο
τόως πριν εκατό χρόνια, ίσως πριν αιώνες, ο μόνος
τρόπος να τα μάθεις είναι αυτές οι απάτησεις, τα
μόνα σημεία αναφοράς για να σταματήσουν για λίγο
να περιστρέφονται οι ηχοί και οι φωνές, οι λέξεις και
τα γραμμάτια να βρουν μια θέση να σχηματισθούν
κοκκινές γραμμές πάνω στο μεγάλο μαύρο του ουρανού
να ενώσουν τις άρες των παρελθόντων αστρών

Γλώσσα μουσική Σε όλους τους κόσμους, στον κόσμο
ταυτό και στον κόσμο τον άλλο, στα βάθη της αβυσσού
και στα ύψη του συμπάντος, η Ρενάτε επιδίδεται σε
μια ατελείωτη φιοριτούρα, χωρίς άρθρωση, χωρίς
ανάπνοη, σαν εκλασική παραδεισίου πτηνού
σαν κισάρα στο ταξίδι του αχεροντιά, σαν πνιγμένο
συρλιαχτά αμαρτωλού στις φλόγες της καλασέως
Χωρίς περιθώρια συναρμολογήσεων σημασιών, το
libretto είναι αυλοί φθόγγοι που αενάως ταξιδεύουν

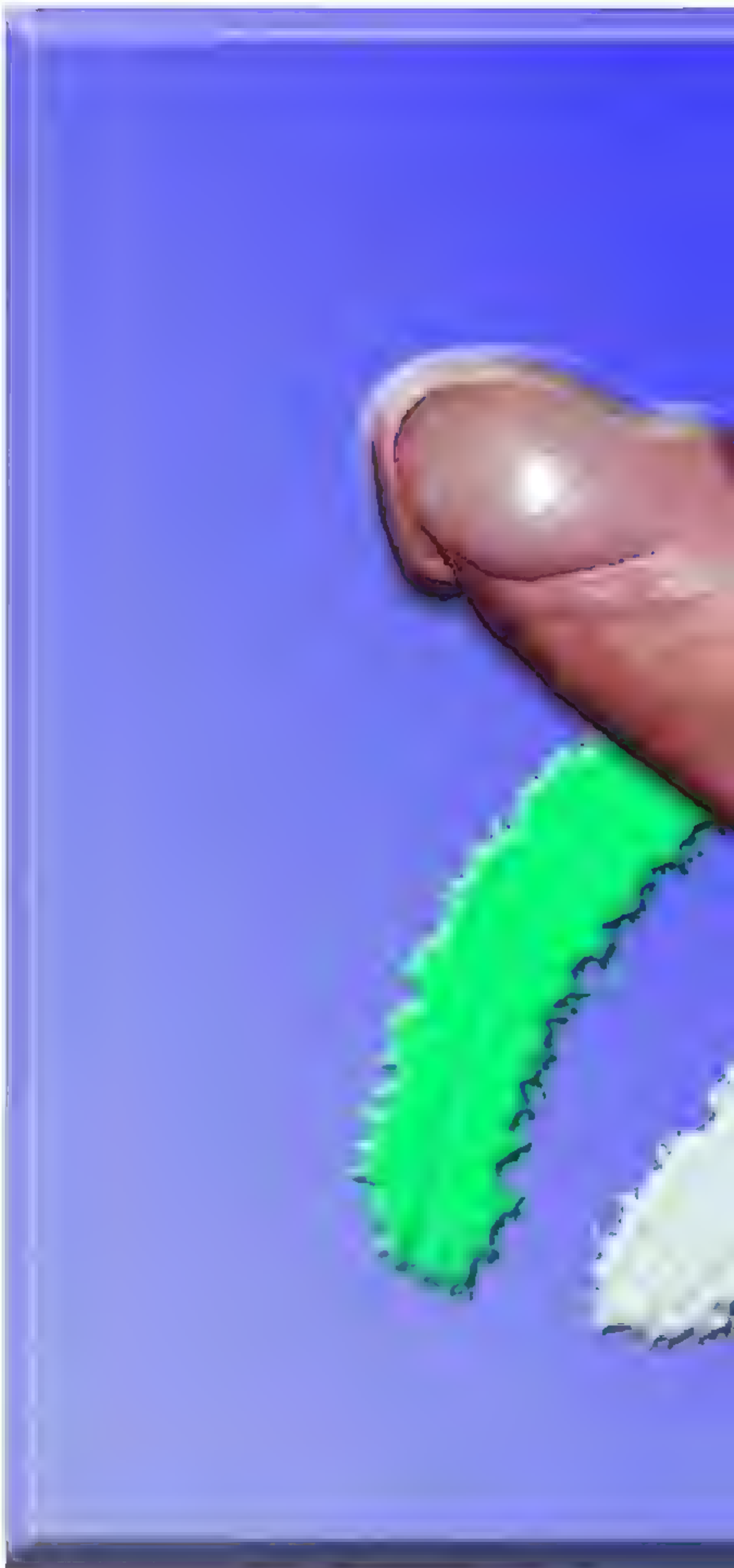
Οι αρμοί της γλώσσας Διακρίνονται μόλις οι αρμοί των λέξεων. Τα σημεία σταξης τις καθλώνουν τη μια πάνω στην άλλη, φτιάχνοντας ένα οικοδόμημα επισφαλές, αλλά πανέμορφο. Το βλέπεις εξαιτίας, ύστερα το κοιτάξεις και σου αποκάλυπτεται η παραφροσύνη της αωσθήσης, η αδυνατοτητα της σταξης, η ψευδοαωσθήση της σταθεροτητας, η διαστρεβλώση της εμμονής. Σαυροι συνδεσμοί επιδιώκουν να διορθώσουν την επισφαλή ισορροπία των οικοδομημάτων, αλλά η ασκωχία τους είναι δεδομένη. Δεν υπάρχει κανείς που θα μπορούσε να κατοικήσει εκεί.

Τα ολόκληρα χρώματα της γλώσσας. Κοκκίνο κυρίως, που σταδιακά μεταλλάσσεται σε μπλε και εν συνεχεία σε βαθύ μαύρο. Και από το μαύρο στο μαύρο απλώνεται ολό το φάσμα των χρωμάτων. Όλοι οι ηχοί έχουν χρώματα και όλες οι λέξεις έχουν αποχρώσεις. Η μαυροασπρή εντύπωση μιας γραμμένης σελίδας είναι ψευδής. Η αλήθεια της εντύπωσης σελίδας είναι το άπειρο των χρωματισμών σε μια ένταση φωτός και αντανάκλασεων. Η αλήθεια των χρωμάτων κρυβείται στις λέξεις και στις συνηχησεις τους, στους τόνους και στα σημεία σταξης.

Η ανατομία της γλώσσας είναι σαν την ανατομία των σωμάτων – δείχνει αλή την αντανάσθητα των όρων. Το εγκλημα της γεννήσης, το εγκλημα της γήρανσης, το εγκλημα του θανάτου. Οι λέξεις γεννιούνται, γερνούν και πεθαίνουν με τεραστία ταχύτητα, επί επτα ανθρώπινων γενεών. Τα εσωτερικά τους όργανα ματώνουν και παλλονται, τα κύτταρα πεθαίνουν και αποβάλλονται, οι αρτηρίες φρασσονται, κόλλαστρα εμφραγμάτων απειλούν τη ζωή τους, κάποτε την παίρνουν, τα νέα κύτταρα γεννιούνται με αδιάντροπια εισβολή και εκεί όπου δεν υπάρχει κανείς, στο χάσμα των σημασιών, που δεν υπάρχουν γιατί δεν υπάρχει κανείς να τις αρθρώσει.

Τα ονόματα των ανθρώπων. Πριν γεννηθεί το γένος των ανθρώπων, υπάρχουν τα ονόματά τους. Και μετά το έθνος τους, εξακολουθούν να υπάρχουν τα ονόματα των ανθρώπων, που καταγράφονται σε ένα τεραστιο καταστικό εις μνήμην. Αν και τα ονόματα είναι έξω από τη γλώσσα. Τα ονόματα υπάρχουν για να μπορέσουν να υπάρξουν οι άνθρωποι, και οι άνθρωποι υπάρχουν για να μπορέσουν να μιλήσουν τη γλώσσα, για να μπορέσουν να μιλήθουν από τη γλώσσα και να φτάσουν ως το θάνατο, με την αναγερμένη γνώση να τους έχει δώσει θνητή μορφή.

Η γλώσσα ταξιδεύει και φέρνει όλα όσα δεν έχουμε. Διψεί και όλα όσα δεν θα διψούμε. Επεκτείνει και μεγαλώνει την εμπειρία, τιθασεύει τη σκέψη, διαστρεφεί το όνειρο. Μας φέρνει αντιμέτωπους με τη γυναίκα με τα γενιά, τον άνδρα με τα επί δαχτυλά, τους τρεις σημαίους αδερφούς, το ανθρώπινο που ξαπλώνει σε μια ανθρώπινη παλάμη, τη γυναίκα που περπατάει με τα χέρια, τους λιλιπούτειους. Η γλώσσα δίνει σάρκα και οστά σε όλων των τεραστιών θιάσων των τεραστιών.

Η γημεια της γλώσσας. Όξερ κινει τις καταληξεις των λεξεων, προκαλουν παθη των φασγνων, επιταχυνουν τη φθορα. Δηλητήρια αναμνησονται με ουσιες αφροδισιακες και ελατονταδες νεαρα αγορια και κοριτσια δολοφονουνται στη διαρκεια ερωτικων εκτροπων θεικων μαρτυσιων. Τα βασανιστηρια, οι ουσιες, οι τροποι των θανατων καταγραφονται με καθε λεπτομερεια στη μαυρη βιβλα της γης που μας περιμενει.

Η αρχιτεκτονική των φρασων με τροπους κλεμμενους από τη μυσική. Ο Τσεχος γραφει οπως θα συνέθετε μια σονατα, ένα κοντσέρτο, μια συμφωνία. Τα κτηρια αντικαθιστανται από γοτθικες βιβλιοθηκες που συγκολλησωνουν όλες τις ξεπερασμενες ιδεες της αναγεννησης. Αναριθμητα αντιγραφα των εικονι τεσσαρων βιβλιων κατοικουν εδώ, και όλα συμπανσονται στο schrei, στο Σκαιο του Θεου.

Η γλωσσα του Μινωταυρου. Προιον κτηναβασιας, βλασφημια γεννα του πλασματος που δεν ειναι ανθρωπος ουτε κτηνας αλλά λεει την ιστορια όλων των σιμων του. Εδώ η γλωσσα υποδεχεται τους κενταυρους, τη σφίγγα, τους βρυκολακες, τα ανθρωποειδη μαλακια και τους λυκανθρωπους. Η γλωσσα του δεν ειναι ανθρωπινη, η ιστορια του δεν φτανει στο τελος, ο Θησεας δεν αντεξε τοση ωση βλασφημια και ο τυφλος ποιητης λεει πως ο Μινωταυρος δεν αντισταθηκε σχεδον καθολου.

Η γλωσσα όλων των γλωσσων. Από καθε λεξη ξεπηδουν εκατομμυρια λεξεις, καθε φραση περιεχει όλες τις φρασεις, καθε προταση όλες τις προτασεις, καθε παραγραφος όλες τις παραγραφους, ωστε ειναι αδυνατο να ειπωθει ο,τιδήποτε, η καταληψια ειναι η μοιραια παρενεργεια της ενυπαρξης όλων των γλωσσων στη μια αυτη γλωσσα, προνοη ή επηνοη, που δεν εχει μιληθει από ανθρωπο ουτε θα μιληθει από ανθρωπο, αλλά ειναι θαυμασιες οι δαινεκεις αναπηδησεις λεξεων φρασων, προτασεων, παραγραφων, κεφαλων βιβλιων, που χιτζουν μια αιωνια βαβελ.

Οι γευσεις, τα αρωματα, οι οψεις της γλωσσας. Οι γευσεις που κυβερνουν ζωή και θανατο, απο το ανθρωπινο γαλα ως το δηλητηριο του σκληριου. Τα αρωματα των ευωδιαστων ροδων και των σαπωνιων τελματων, η οσμη των πτωματων, το αρωμα του κλασσιντα, οι οψεις των ενταμων και των σαπροφυτων, τα πομπωδη λατινικα ονοματα καταπονητων θανατιων, οι εμβολιμες λεξεις και φρασεις νεκρων γλωσσων.

Η γλωσσα των ζωνων. Των αληθινων ζωνων αλλά και των μονακρων. Οι φωνες τους φανννται διαφορετικες, αλλά καταλαβαινουν καλα το ενα το άλλο. Η γλωσσα των ζωνων ειναι ο φοβος, η γλωσσα του δασους που ελεγε και η ποτηρια. Και έτσι τα ζωα δεν υφιστανται τη διασπαση τους, η γλωσσα τους δεν τα οριζει, μονο ο φοβος, ο φοβος τα υποκλινει, ο φοβος τα φερνει στην αγκαλια σου, ο φοβος τους δινει νυχια και δοντια, ο φοβος τα οδηγει στο θανατο.

Η γλώσσα των ποιητών Η κυριαρχία του ρυθμού Η ανησυχία της σημασίας Εξομολόγηση Μαχαίρια Εκδειξη Γλωσσική ενότητα Τραγουδι Βαρυνδαιική κενότητα Αρχαίος λυρισμός Μεταμοντέρνο σονέτο Ο καθένας διαλέγει την αυτοπία του Οι Ψάλμοι του Δαβίδ και οι Κραυγές της Διασποράς Ο καθένας διαλέγει τη μανυσία του Έτσι η αλλιώς οι ποιητές είναι αχρηστοί και καταληκτικοί Έτσι η αλλιώς κάποια στιγμή θα βγουν στο ραδιοφωνά και θα απαγγείλουν σάχους προς τιμήν του καθεστώτος ενώ ο ηδοναβλεψίας θα χορεύει με τον ιδιόφallo συντροφο του

Η συνταξη της γλώσσας Εκατομμύρια νομοί, κάποιοι γνωστοί και κάποιοι αγνωστοί, κάποιοι γραμμένοι και κάποιοι αγραφοί, καθορίζουν τη θέση του κάθε στοιχείου σε σχέση με κάθε άλλο στοιχείο Πανταχού παρόν το όνομα του πατρός επιβάλλει με τρόπο πρωταρχικό την τάξη σε κάθε παραμικρή ακοστροφο, σε κάθε επιθετό, κάθε συνιστατικό, κάθε προδεση Μεταβάλλει τα ρήματα, προστάζει εγκλίσεις, χρόνους, αντωνυμίες Κελλία, εκατομμύρια κελλία που θα φυλάκισουν κάθε σκέψη σύμφωνα με τις υποχρεώσεις του νόμου Ο νόμος υπήρχε πριν από σένα και θα υπάρχει και όταν εσύ θα έχεις φύγει Ο νόμος υπάρχει πριν μληθεί και θα υπάρχει και αφού όλοι σωπάσουν

Τα ερείπια της γλώσσας Αποσπασματα που δεν μπορούν να αποκατασταθούν Παύροι φανωμένοι από ληλαδες αρρώστιες Η Σαπφώ, ο Ιπκωνάς, ο Αλκίμαν Και ερείπια που πάντα ήταν ερείπια, ερείπια που γεννηθήκαν ερείπια, και από τις ρωγμές τους αναδύεται η γλώσσα που δεν θα μληθεί ποτέ Ο Σολωμός Ερείπια που αφεθήκαν να αναστηλωθούν προσποιούμενα αλοτητα και σοφία Ο Ελίας Το άσμα του παντός, ο Χειμωνάς Το άσμα το μεγάλο Η φρουρά που ποτε δεν θα πορευθεί στη γλώσσα, μόνο ένας Απολλωνας να καιγεται στη σπείρα, μόνο σχεδιασμά του δέντρου και όχι εικόνα

Η σωματική γλώσσα Η γλώσσα που μλησε η κορη των Ηλίου με τον ταύρο, η γλώσσα που απηύθυνε η Σεμψαμς στη στρατιά των δαιμόνων, η γλώσσα που αιχμαλώτισε τον Mirabeau και την Madeleine Lederc, η γλώσσα που αποθέωσε το Donatien Alphonse Franchois Η γλώσσα που ενσωματώνεται, που γίνεται φάλλος, που φεύγει από το νόμο, που δραπέτευει, που δεν αναπαριστά αλλά δημιουργεί το παθος, η γλώσσα που μας διωρίζει τον οργασμό

Η κίνηση της γλώσσας είναι η κίνηση του εγκέφαλου Ο εγκέφαλος κινείται μέσα στο κρανίο και χορεύει το χορό της γλώσσας Κινείται με τον ίδιο τρόπο που αλλάζει σχήμα ο βάλβας του μαιου για να δει τα καντάνια ή τα μακρινά είδωλα, με τον ίδιο τρόπο που κινείται η καρδιά για να αντλήσει αίμα, με τον ίδιο τρόπο που κινούνται οι πνευμονες γεμίζοντας η αδειάζοντας, με τον ίδιο τρόπο που χορεύει το τελίο πάνω στο πρόσωπο και το διαστρεφεί Η γλώσσα κινείται άρρα όπως οι σκέψεις που έχουν γίνει και συνεχίζουν να περιελίσσονται στις συνάψεις του

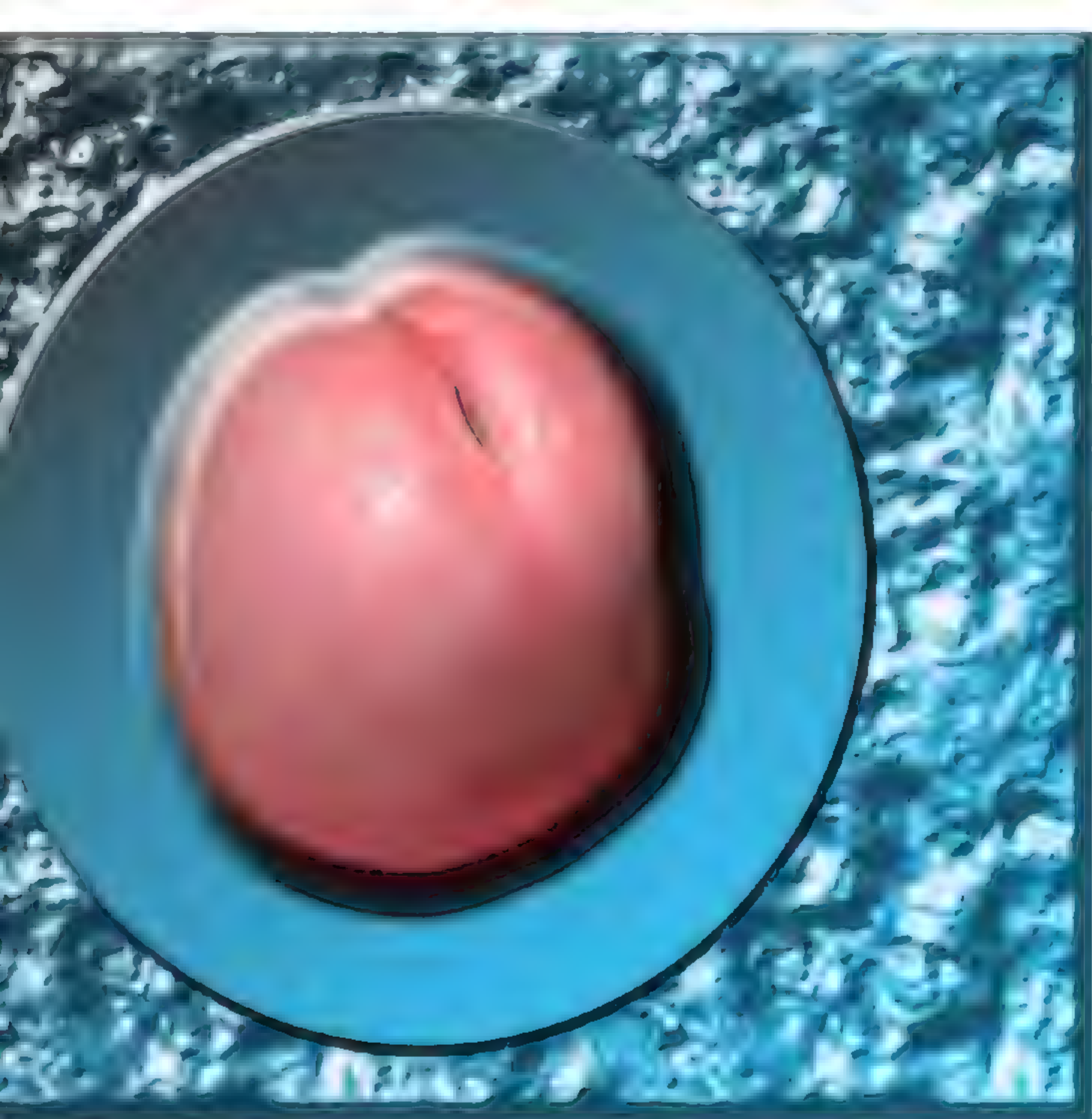
εγκέφαλου Παράλλασσεται αλλά μένει πάντα ίδια, γιατί είναι αδύνατο να διακρίνεις στη διάρκεια της ζωής σου την ανεκπαθήτη αλλαγή Όπως όταν παίζεις Six Mantras και νομίζεις ότι επαναλαμβάνεται διαρκώς η ίδια φράση και μόνο αν κανείς fast forward καταλαβαίνει ότι μέσα σε όλη τη μονοτονία υπάρχει αλλαγή

Τα παιχνίδια της γλώσσας Η γλώσσα ορίζει την ύπαρξη, τη σκέψη, την επιθυμία αλλά η ίδια δεν ορίζεται Άνθρωπος ο αγώνας για την κατάκτηση της, για την κτήση της, για την υποδούλωση της Η γλώσσα παίζει ένα παιχνίδι μαζί μας τη στιγμή που νομίζουμε ότι εμείς παίζουμε παιχνίδια με αυτήν Νομίζουμε ότι αναμαζούμε αυτό που κάνουμε, νομίζουμε ότι ξερουμε τι ήταν αυτό που κάναμε πριν το αναμασούμε, αλλά μόνο μετά από την ονομασία αποκτά θέση στις δραστηριότητές μας και μόνο μετά την ονομασία του το ξερουμε ακριβώς Έτσι η γλώσσα μας υποτάσσει ακόμη περισσότερο

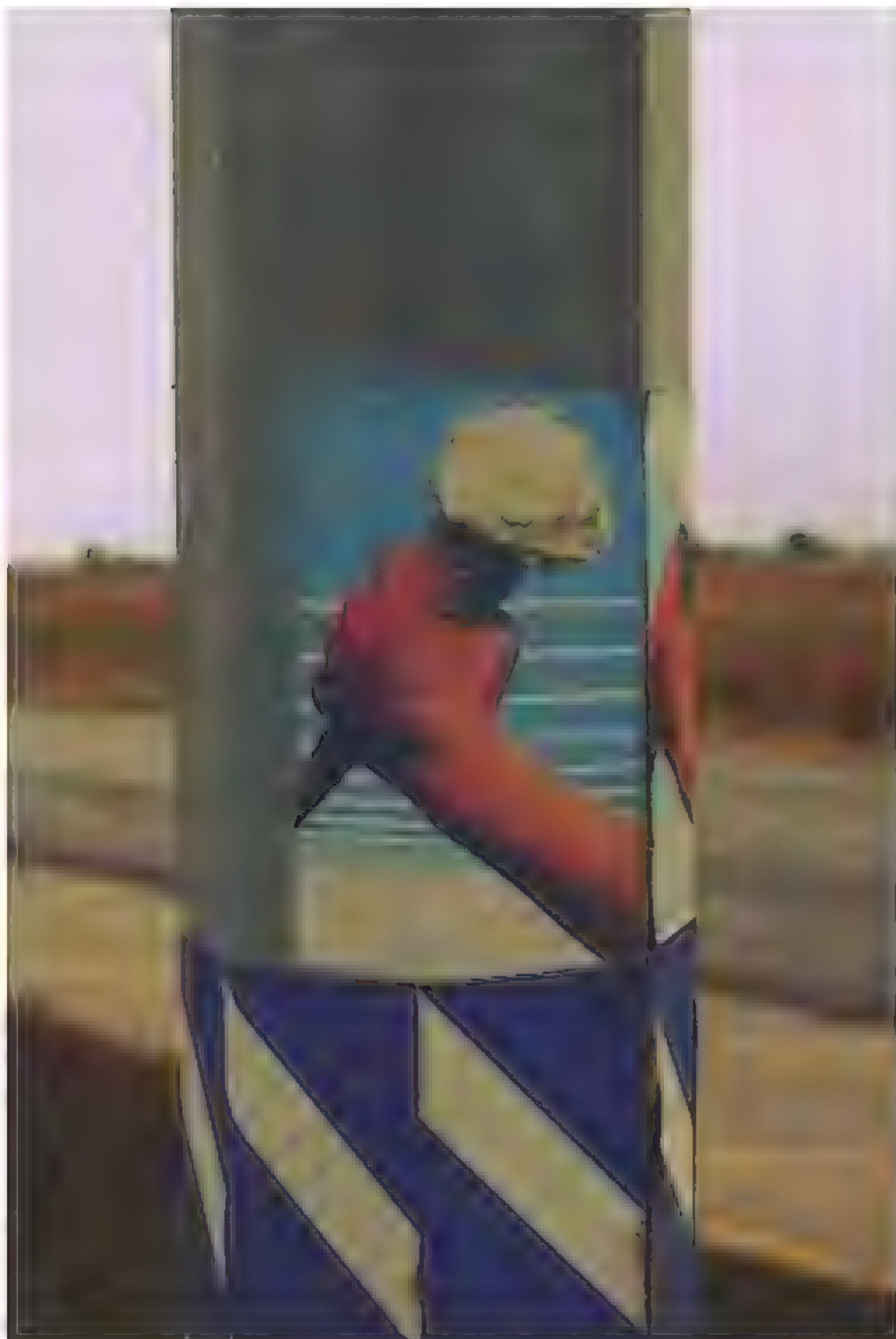
Το Σήμανον Δεν ανήκει στη γλώσσα Είναι η γλώσσα Όπως ο φάλλος δεν ανήκει στην επιθυμία, είναι η επιθυμία Το Σήμανον είναι η γλώσσα είναι ο φάλλος είναι η επιθυμία Ποτε παρόν

if I pray will you hear me?

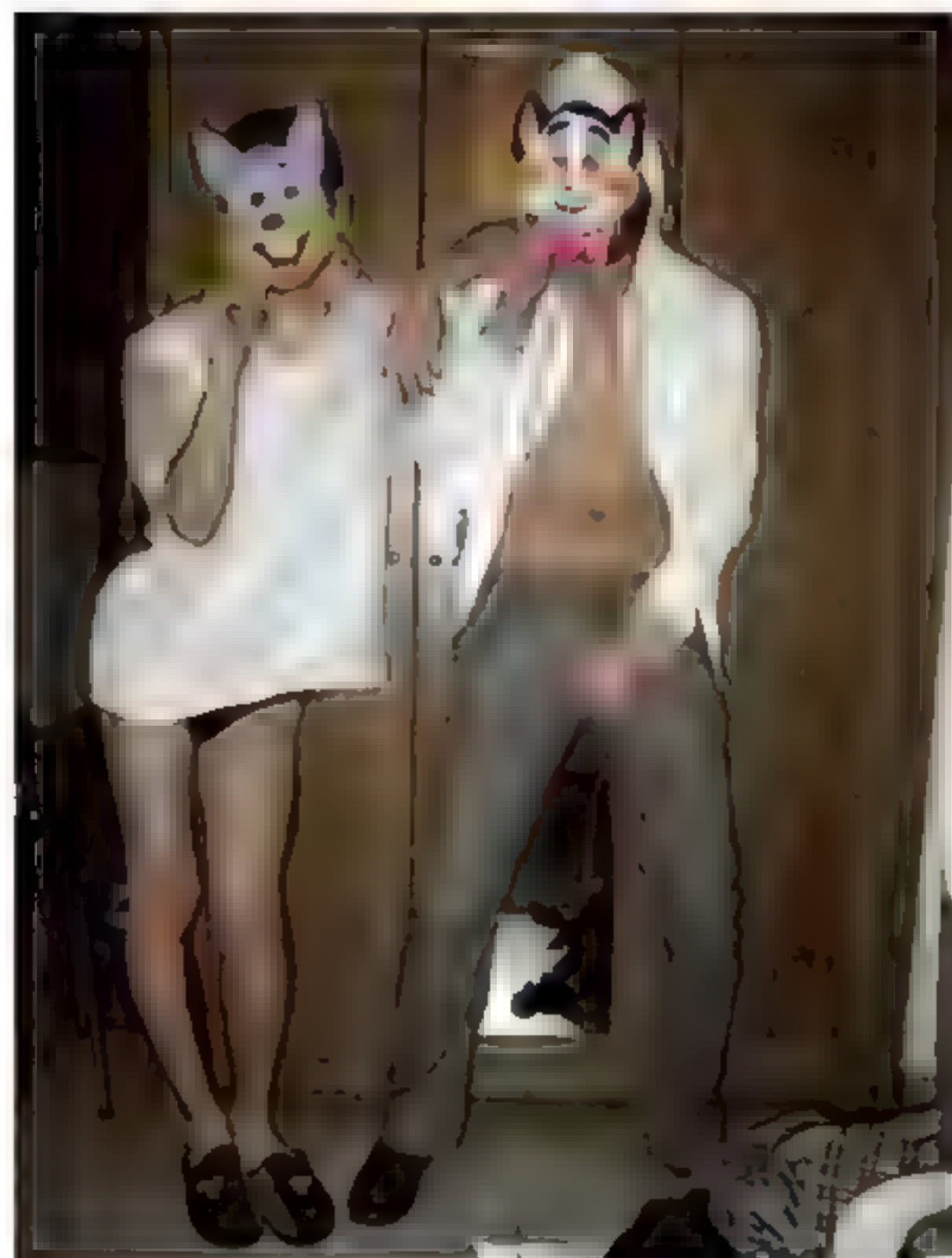

Γειά σας αγόρια είμαι ο Νίκος 24ετών 1.83υ 88κι μελαχρινό καυκάριο αγόρακι που ψάχνεται άτομο θέλω με δυναμηόνητες εστο προτιμηση παντρεμένουσ ανω των 35 πών που γουστάρουν να ζήσουν απστευτες στιγμές ήδονής είμαι προθυμος να κάνω ότι μου ζητήσετε γινεμασ ελσος σου κανω σελικωτες πιτες ήλω πωλαρασι που ρουφάει πωλαρες με απ στεντε πάθος φερδω προστυχα γυναικια ερωρωκα μου πηγαίνουν με τρελλο ήλω τερσισια εμπειρια με παντρεμνους που με θελουν ασισμασίηα θέλω το καυό το πητο σπέρμα σας στο λαρυγγ μου να ρει άρθενο

το σωματάκι μου είναι ελο έικό σας πάντα ημεθε και σοβαρό αγόρακι που δεν χαλάει χαίρει σε κανένα αγοράκι με έχουν πάρει σε μία ημέρα 14 άτομα ήταν θαυμάσια εμπειρια! Γεια σας Είμαι αγόρι 19 χρονων ερωσικω ενα τέλειο ερωτικό ανδρα απο καναίαι τις γυνω ρειοxes για να μου βγαλει η γινεκεια μου θα ενα ρεταουμε καλα Den exw katiα εμπειρια πολυακα με γιναιτεs εως ήωτα Thelw na δοκιμασω kat διαforetiko Prepei na eisa tiferes k na kserais na pwti na ferthais to eua apeiτο αγόρι 36 χρονών απο θεσσαλονικη ήλω 20αρη φορητή ήλω με ξεσκισει στο γαμησι εμια παρθένας δεν έκοθειω έικό μου κωρε εσισισωνομοι εαθε μερα πιτες και γαμησηα

Ενα καυλωμένο πορσπακι 37 χρονων από επαρχια ερωσικη Περσια 4 και 1 Νοεμβρη ψαχνω άντρες να με κανουν να πορπακι πως στο χωρο που μονοι ή με τα φίλαρεκια τους.Σπρημνωσ απο πιτες αν και είμαι μεγάλη επιμενουλου ικανοποιω πως ηωλαραδες που θα θέλησαν να νωσων στη καρτη μου νλωσση να σφιφογοριζει στο αρλώα τους, στην παναση τους αλλά να ερωσ αλλος πως ευχαριστη(Στιλφ μου μηνυμα κλειςσε μου ρουπιδου και φικωσσε με με το καβλι σας Προσποιησιναι οι Περσικωτες ελα να σιμαίωα παρηνήιαΓΕΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ Είναι ανωρις τεταρονοσισστω, 26ετων με ωραιο σχεδον σφιχω σωμα, να μηνασμένα πόδια, και δυνατω κωλαρακι. Ψαχνω καριο ωραιο, ενεργητικό, απολυσω αρρενωπό για δυνατες συγκινήσεις. Ταξιδευω σε ολη την Ελλάδα αρκει να υποσχεχωσας για φιλοξενια. Επισης, με ευόκωρεται να συμμετωχω σε οργια με ωραιοσ κυριους. Φεαίχ μου είναι να ερωσ μουστωακι (χωρς όμωκ να είναι και ακορωσιστω) Ανωρημενες ήλωας 40-45ετων Σωβελιστωσ, αδερφας, ερωσικωιμωστας να μην εσυχλήσων

ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ ΠΡΟΣΤΥΧΑ ΑΓΟΡΙΑ,ΘΕΛΩ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙΑ ΜΕ ΔΥΝΑΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΑΠΟ ΠΙΣΩ. ΕΙΜΑΙ ΑΧΟΡΤΑΤΟ ΑΓΟΡΑΚΙ 24 ΕΤΩΝ,ΤΟ ΚΙΩΑ ΜΕΛΑΧΡΙΝΟ ΠΟΥ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΑΝΤΡΕΣ ΑΠΗ ΤΩΝ 40 ΕΤΩΝ ΜΕ ΧΟΗΤΡΟ ΚΑΥΣΙ. ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΟΙ ΤΡΙΧΩΤΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΜΕ ΜΟΥΣΙ ΚΑΙ ΜΟΥΣΤΑΚΙ ΕΧΩ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΗΤΥΝΟΜΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ, ΟΤΑΝ ΕΙΜΑΙ ΣΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΜΕ ΑΝΤΡΑ ΠΟΥ ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΔΙΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟ.ΕΥΠΝΑΕΙ ΜΕΙΑ ΜΟΥ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ ΤΡΕΛΑ ΣΟΥ ΓΟΥΣΤΑ. ΘΕΛΩ Φ ΠΤΟ ΑΝ ΕΧΕΤΕ,ΘΑ ΣΤΕΙΩ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΑΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΩ ΜΕ ΔΙΚΙΑ ΣΑΣ ΦΛΩ. ΘΕΛΩ ΝΑ ΔΩ ΚΑΥΤΟ ΧΥΣΙ, ΤΑ ΡΟΥΦΑΝ ΜΕ ΠΑΘΟΣ ΑΓΟΡΑΚΙΑ, ΦΟΡΑΠ ΣΤΡΙΓΚΑΚΙΑ, ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ,ΣΟΥΤΙΕΝ,ΠΡΟΣΤΥΧΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΞΠΡΟΥΧΑ, ΓΟΒΕΣ,ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟ ΑΓΟΡΑΚΙ ΦΕΡΕ ΕΞΠΡΟΥΧΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΟΥ ΝΑ ΤΑ ΔΟΚΙΜΑΣΩ,ΘΑ ΔΕΙΣ ΟΤΙ ΘΑ ΜΟΥ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ,ΕΧΩ ΣΩΜΑΤΑΚΙ ΒΕΛΤΟ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΦΟΡΑΠ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΕΡΟΜΑΙ ΣΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΑΙΩΑ ΚΟΙΤΑ,ΞΕΡΩ ΝΑ ΚΑΤΑΛΩΩ ΚΟΙΤΗΣ ΕΡΩΤΩΤΑΙ ΕΙΣΕΛΘΩ ΜΕΙΑ ΜΟΥ ΟΤΙ ΚΑΝΩ ΤΟ ΚΑΛΟ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΠΡΟΦΥΛΑΣΗ, ΕΧΩ ΤΩΝΑ ΕΠΙΣΗΣ Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΠΟΛΥΣΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΡΗΘΟ, ΕΧΩ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΣ ΠΟΥ ΘΕΛΩ ΝΑ ΤΙΣ ΑΝΑΚΑΛΩΨΕΙΣ

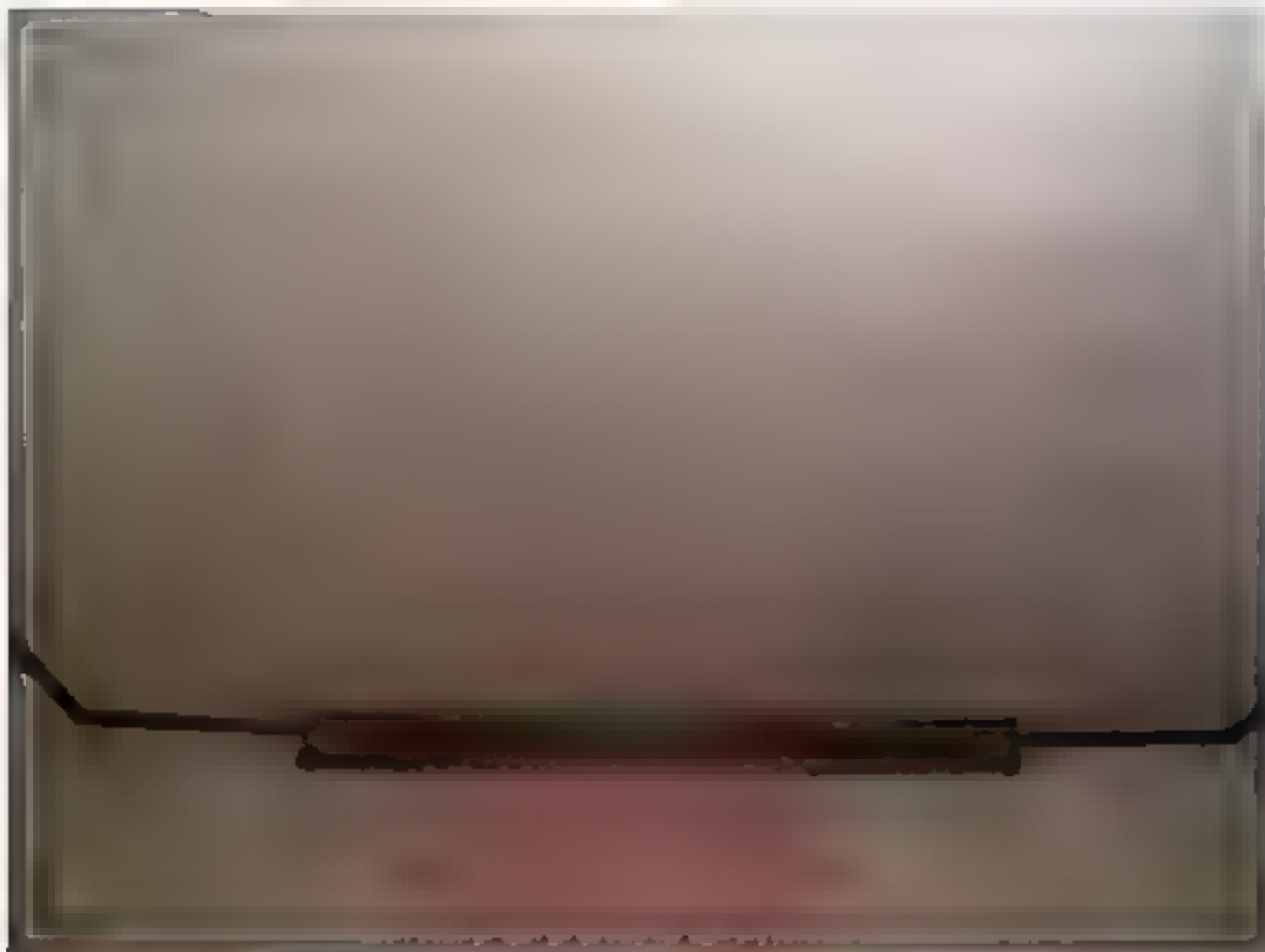

δεν έχει να με δώσει και να μου επιβιβάσω κάθε νύχτα τον Λαζάρου με την ιδέα 1-2 να μη έχω να με αποδοκιμάσει ποτέ!! Μία φορά έχω ρθει να στείλ' είμαι 31 παρτρειμένο, και περιστάσεις ευνουχισμός γυναικας και αποδοκιμασία τη θύλακα μου πλεον με μεγαλοσπασμο, προσοπισμένη, κίτριν, σποση, τα ζουακια στα ενθ θεμα. Αν είσαι καβλιάρη, άντρας, πηλός, τρυφερότητα, με μεγάλη πούστα και γυναικότητα, μπουτάρω, και θέλω, ένα πούστη να σε περιποιείται, τότε στείλε μου ένα ερωτικό μήνυμα με το τι ακριβώς, φαντα, Έγω είμαι καβλιάρη, πούστη, 29, 182, 75kg ατρίχας με αδυναμία στα στρίγκλια και φαντα μέγιστο καβλιάρη κυλομπαρά.

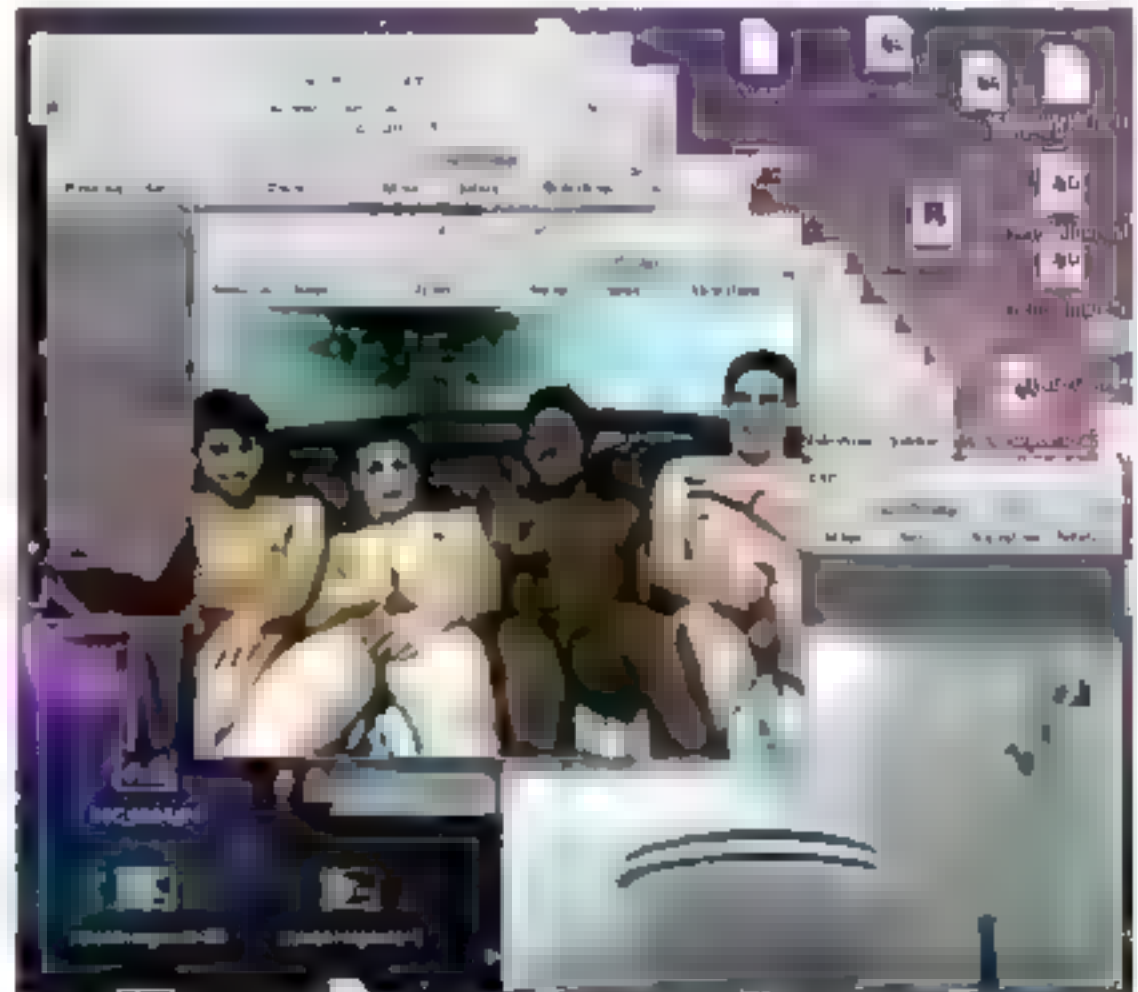

ΒΡΩΑ ΝΑ ΜΕΙΝΩ ΣΤΟ ΠΥΡΤΟ ΝΑΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩ ΑΓΟΡΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ Η ΠΑΘΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΜΕ ΚΑΛΑ ΑΠΟ ΕΔΩ Η ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΥΡΩ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΠΟΛΥ ΤΑ ΑΤΡΙΧΑ & ΑΔΥΝΑΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΕΩΣ 23 ΕΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΧΩ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΟΛΛΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ για να γινώσκω. Είμαι ένα όμορφο και πολύ sexy (ap'oti lewa) γαϊδάρικο αγόρι από Αθήνα, 27 ετών,

με ωραίο σώμα, πολύ σίσιτο λαγνυμένο τύπο, και ωραία λευκά για ταμπουλάκια. Γουμάρω τα πάντα στο γαστρο, και κυρίως να με ρωτάει ο γαϊδάρικος περίεργα ανώτα και κατώτα! Ευχαριστώ για λακούς γαϊδαρά, 30-45 ετών, που με λαλούν πως να πάω δέντρο. Παρακαλώ αν μου ωραίο και απενωρη αντράκι!

Γεια! είμαι ενεργητικός 30x 178x 74x και θα ήθελα να τη πάρω με κρυφά από 24x Σπύλιος και τηλ. Για άτομα που ζέρουν να θέλουν π.ο.χ. που δεν έχουν τι να κάνουν για να περάσει η ώρα. ΥΓ δεν το έχω αρκετά μεγάλο, ένα κανόνιστων αγώνιστριας αθλήτριας αθλήτριας και θα είθελε να του αποσπάτε λίγο το κωλαράκι, γιατί μια ώρα θέλω ΘΕΛΩ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΟΥ ΓΕΜΑΤΟ ΠΙΣΤΑ ΣΥΣΙΑ ΝΑ ΚΑΝΩ ΓΑΓΓΑΡΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΠΙΝΩ ΟΛΑ! ΠΑΙΡΝΩ ΤΟ ΡΟΔΟ ΜΙΑΣ ΠΟΡΝΟΕΤΑΡ ΑΠΟ ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕ ΣΥΣΙΑ 1.7 Α GOOD SOURCE OF IRON 1.5. ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΣΕ ΑΓΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΑΘΗΝΑ ΑΝ ΕΠΙΛΟΜΟΡΦΟΣ ΟΠΩΣ ΕΓΩ ΚΑΘΑΡΟΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΗ ΕΣΧΕΜΥΘΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟ ΠΟΛΥ ΣΥΣΙ ΚΩΔΟ ΔΕ ΔΙΝΩ ΘΑ ΓΟΥΣΤΑΡΑ ΝΑ ΜΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΠΙΝΕΣ ΔΕ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΩ — Παντρεμένος, αμερικανοελληνικός, κομψός. 43, 180, 75 κ., προσφέρει την καλύτερη τιμή του

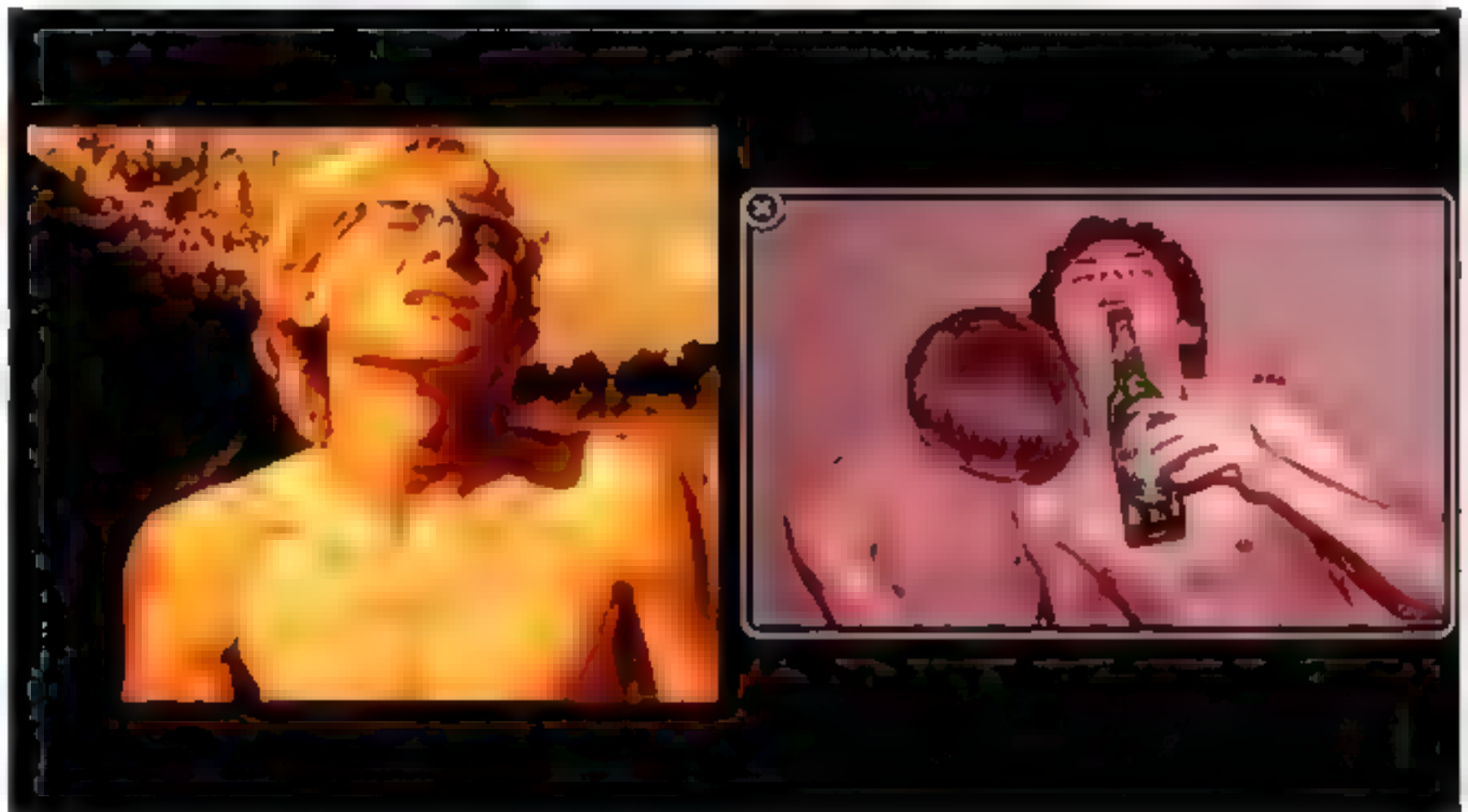

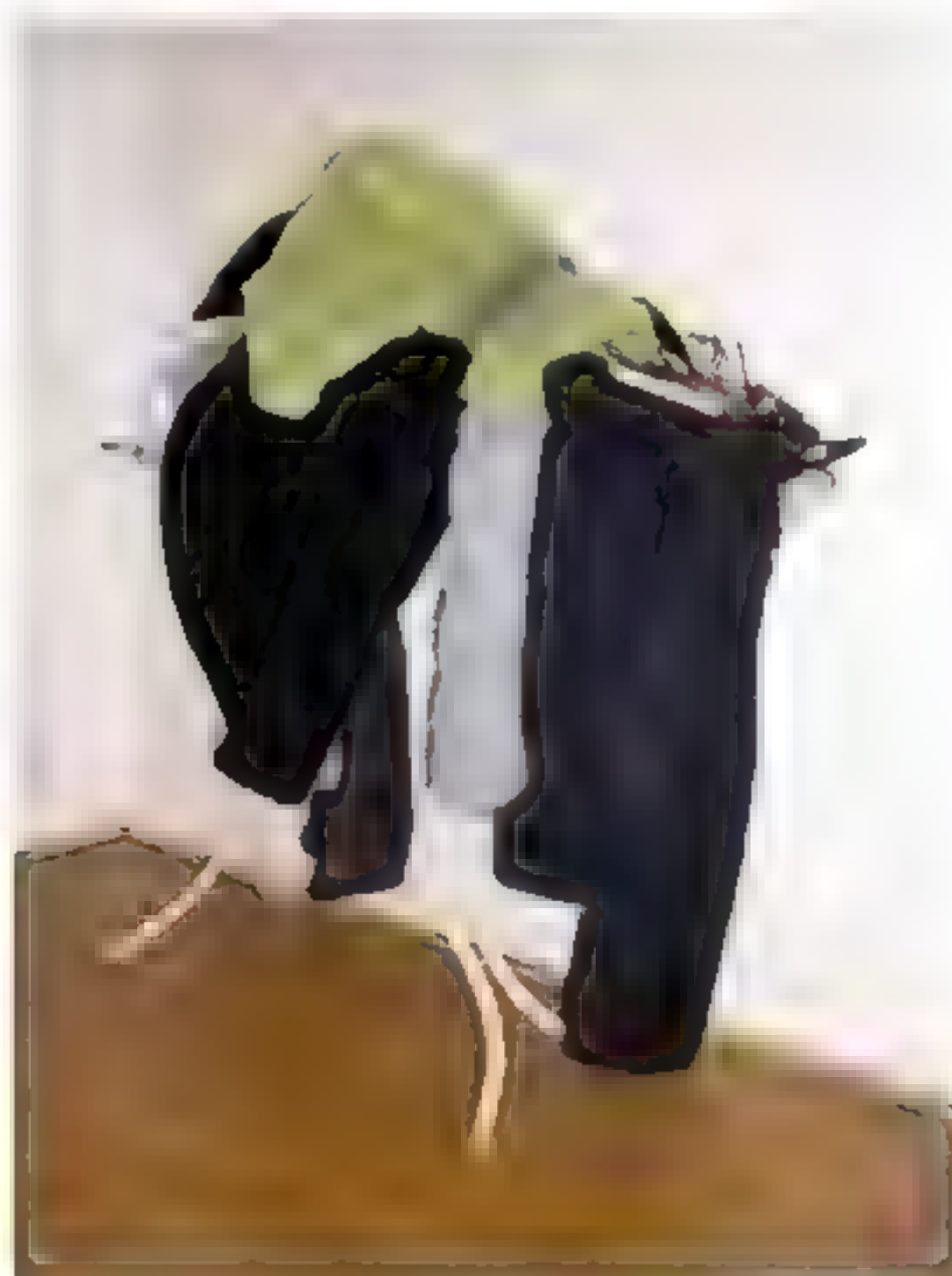
Καλημέρα, είμαι ο Α 25 χρονών 1 85 , 75 κιλά και Αθηνά κατοικώ μια κρυφή επιθυμία. Γνωστικά να βρω ποιος είμαι 35 χρονών , κερδοσκοπικός, πλούσιος , με φίλους. Ή επι και ποιος να πω τα τελευταία με το σωματικό μου (και μόνο) ΟΧΙ ΣΕΧ ΕΙΜΑΙ 35 ΕΤΩΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΟΣ 1,87 ΥΨΟΣ 88 ΚΙΛΑ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΟΡΜΙ ΑΡΡΕΝΩΠΟΣ ΜΕΛΑΧΡΩΠΟΣ ΜΕ ΚΑΣΤΑΝΑ ΜΑΤΙΑ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΑΠΕΙΡΟΣ ΑΝΑΖΗΤΩ ΖΕΥΓΑΡΙΟΠΟΥ ΘΑ ΜΠΩΡΩ ΝΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΩ ΣΡΩΤΙΚΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ Η ΟΤΙ ΑΛΛΟ ΘΕΛΕΙΟΥΜΕ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΔΕ ΣΥΜΕΤΕΧΕΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΑ ΕΛΠΙΣΩ ΝΑ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΝΑ ΤΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ)

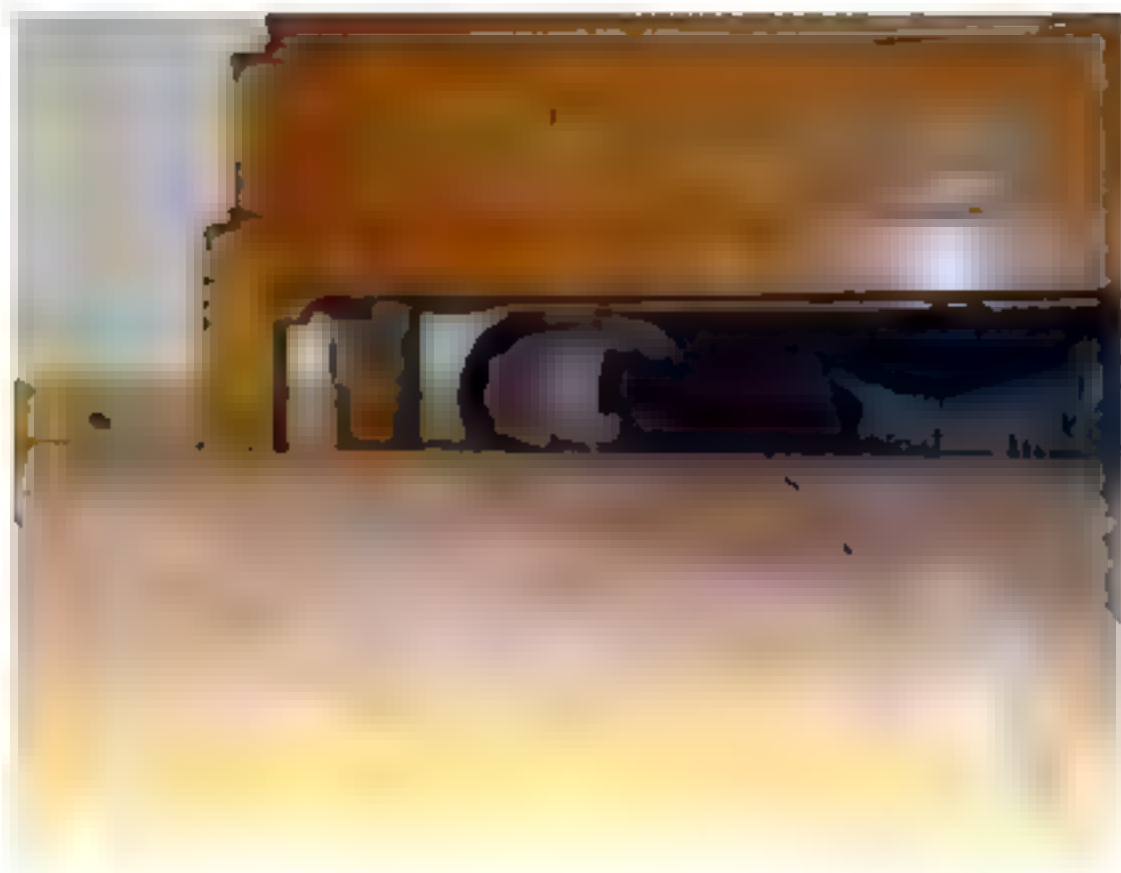
ΕΙΜΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΣ,ΣΧΡΟΝΟΣ,ΥΑΧΝΟ ΕΝΑΝ ΠΛΑΘΗΤΙΚΟ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΑΡΡΕΝΩΠΟΙ!! (ΒΕΛ, ΝΤΑΛΚΙΕΡΗΣ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΥΝΕΡΓΕΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, ΕΝΕΥΘΑΟΣ) ΝΑ ΓΟΥΣΤΑΡΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ!! ΝΑ ΝΤΥΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΦΕΡΘΕΙ ΣΑΝ ΓΚΟΜΕΝΑΡΑ' (ΝΤΥΣΙΜΟ, ΒΑΥΙΜΟ), ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΣΧΡΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΣΧΕΙ ΣΩΡΟ!! ΟΙ ΘΗΛΥΠΡΕΠΕΙΣ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ για να είμαι ένα αγόρι 27x 1 89 95x και πάλι αγέν να τις αγγίζω το κοιλιά, πάλι να τους γυμνάζω το σώμα και να τηλεφωνώ και εγώ να τα γλυφώ,πακτώ αγγίζω ΙΚΗ

φρέσκες συνήθειες
που μερα με τη μερα
μπανταρουν
κατω απο την κουβερτα
και βρωμικα ποδαρσλια
για να φιλαμε
και να ξεχνουμε την πεινα μας

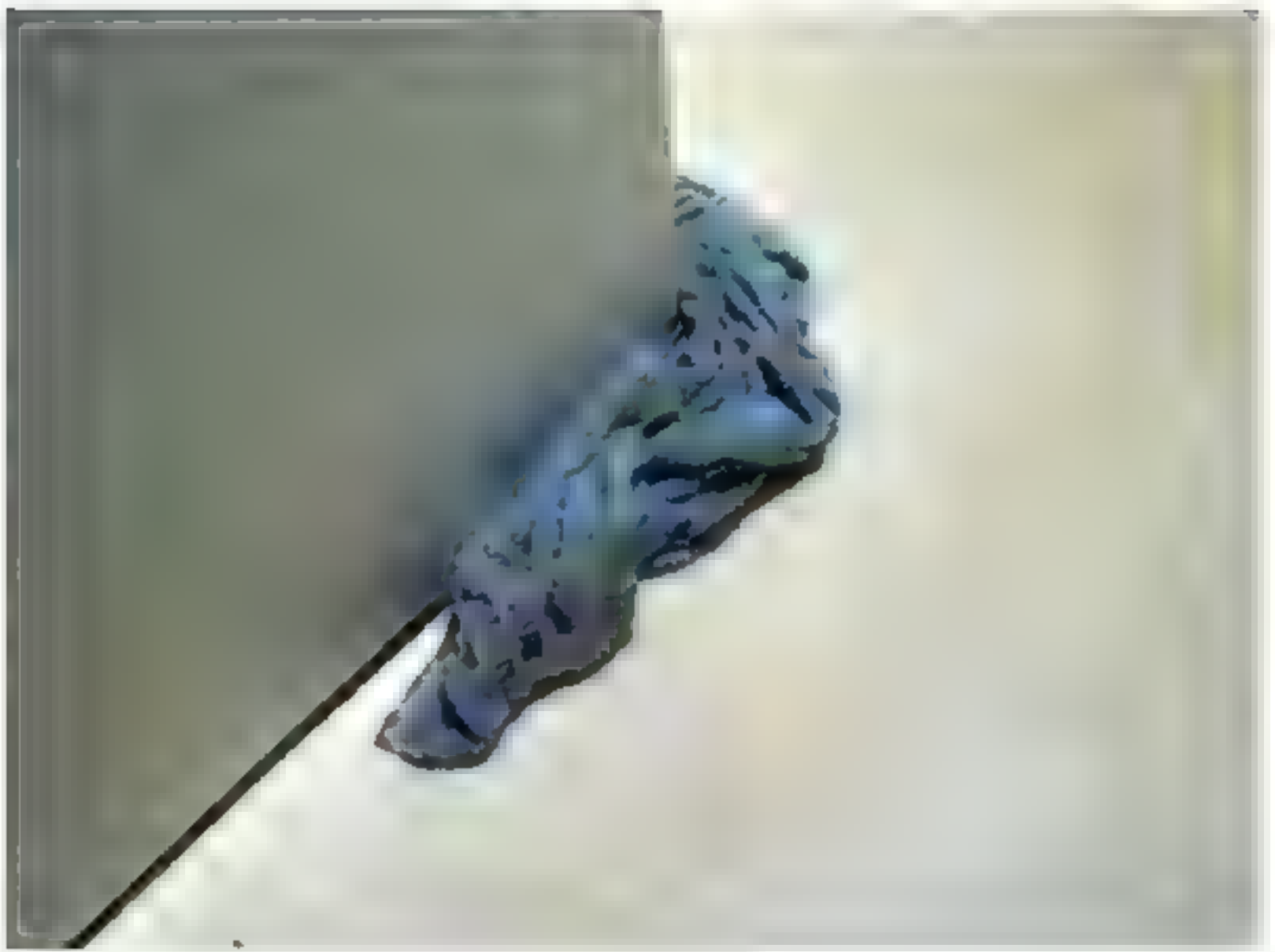
θα μας φάει η σκουπιδιάρα
 τα ατσάλινα δόντια της
 θα σκισουν τα αρα γλαυκά
 θα κρατάμε ακόμη τα χέρια σφιχτά

αγάπη μου αλυσμινενια
 μας τσακίζουν στα 2
 μας τεμαχίζουν τώρα
 είμαστε παλιός

είμαστε σκουπιδιά
 είμαστε σκουπιδιά
 αποβλητά στη χαμηλότερη
 και σ' αγαπώ! σ' αγαπώ!
 είναι αυτά τα μάτια σου,
 η τα δικά μου

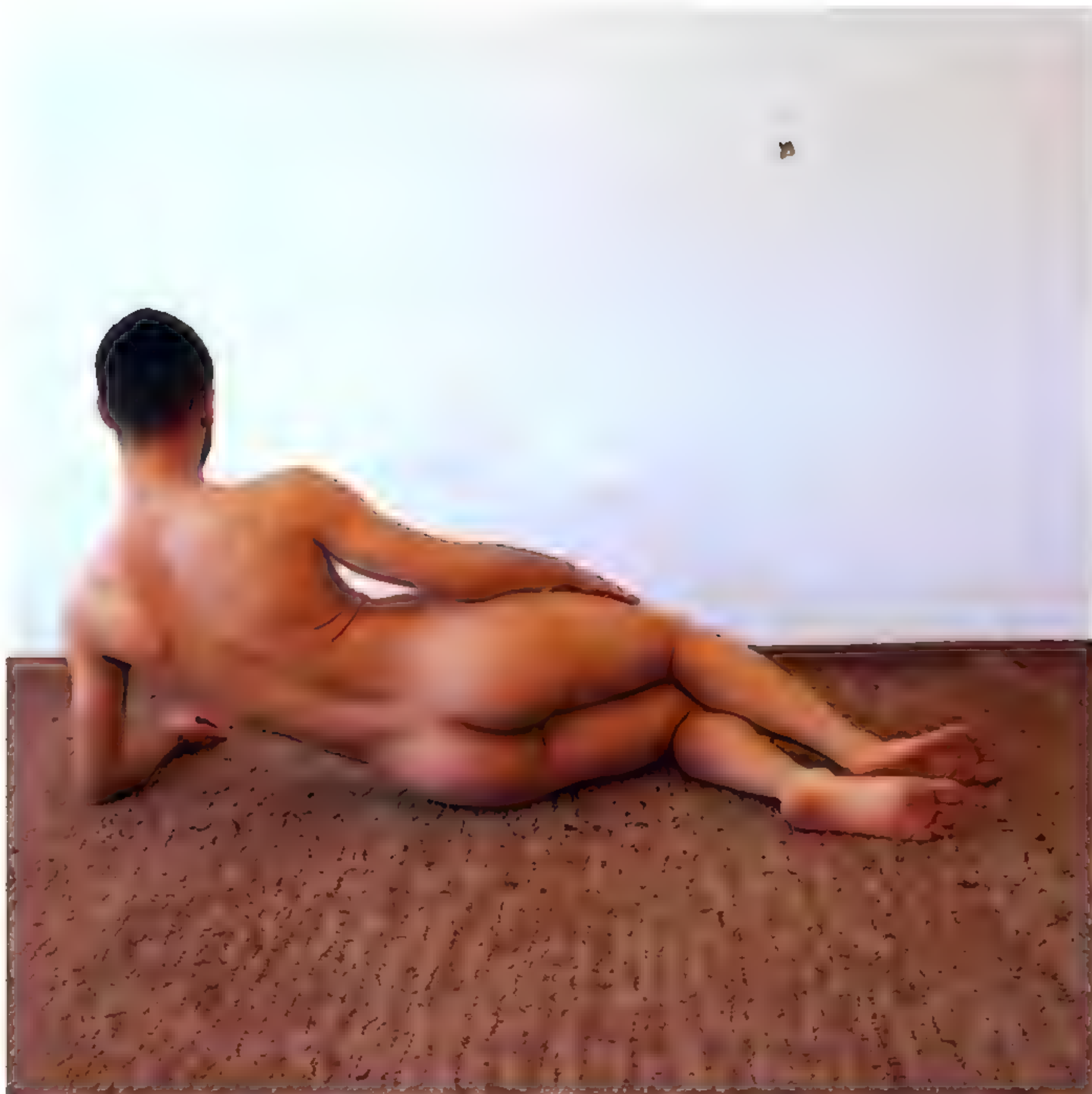

ένμια να ερχομαι κοντά μου
βόνα, να πιάνω τα δέντρα
η σελή να γεμίζει τις γόβες των πλευρών μου
να κραβείς το βασίλειό στο περιγραμμά σου
ω, ανακνοή η πρώτη νύχτη
να σε κυλώνει να σ' εγκαταλείπει
να βυθίζω τα δόντια μου στη πέτρα
να γρατίζουνανέ θρυψάλα το στόμα μου
και μια αιμασπινή βροχή να τα κσπει όλα

υστερά πεταλούδες εκατόσαν στους καρπούς των
χερμών μου
και τις εφ'α

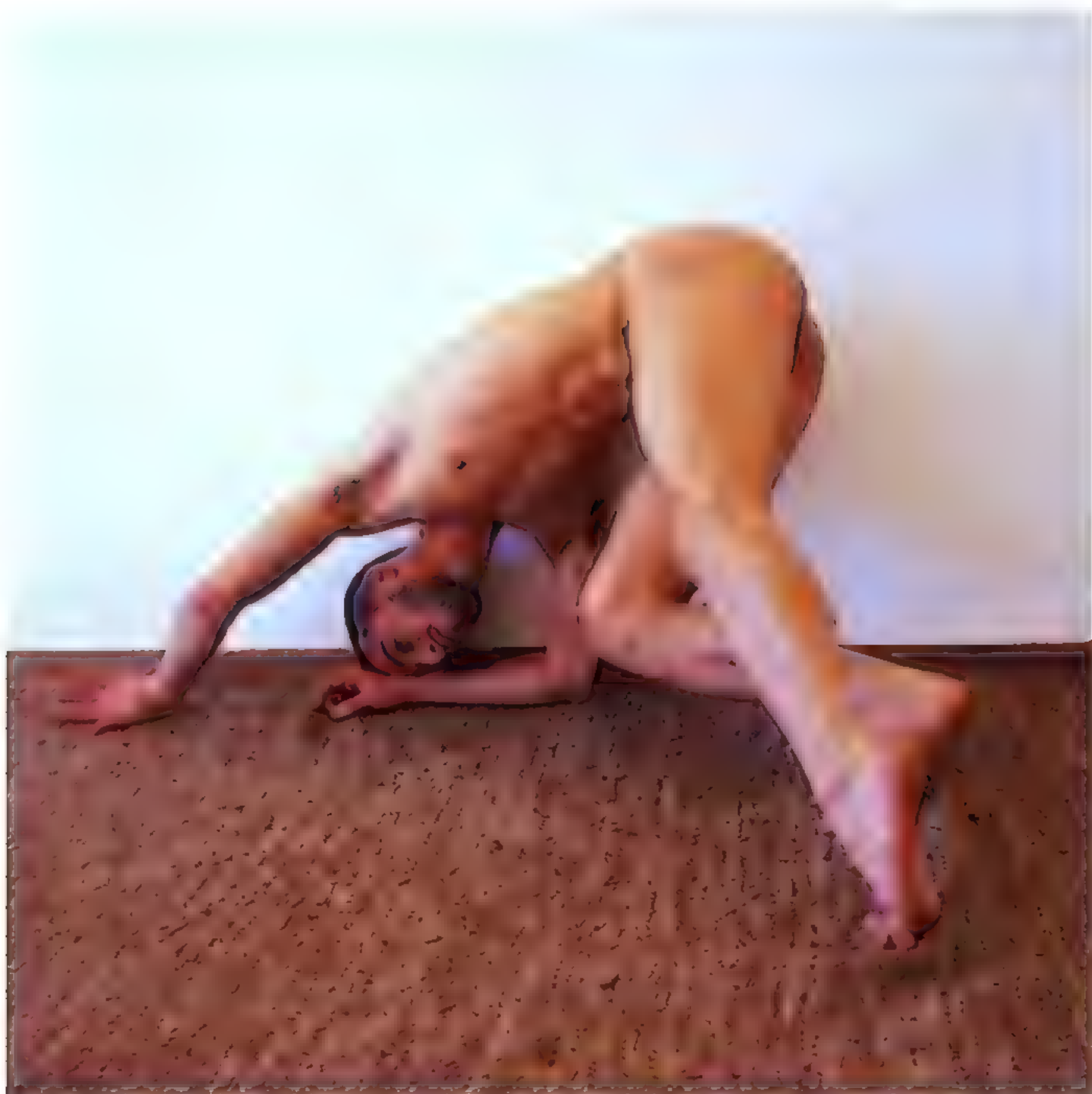

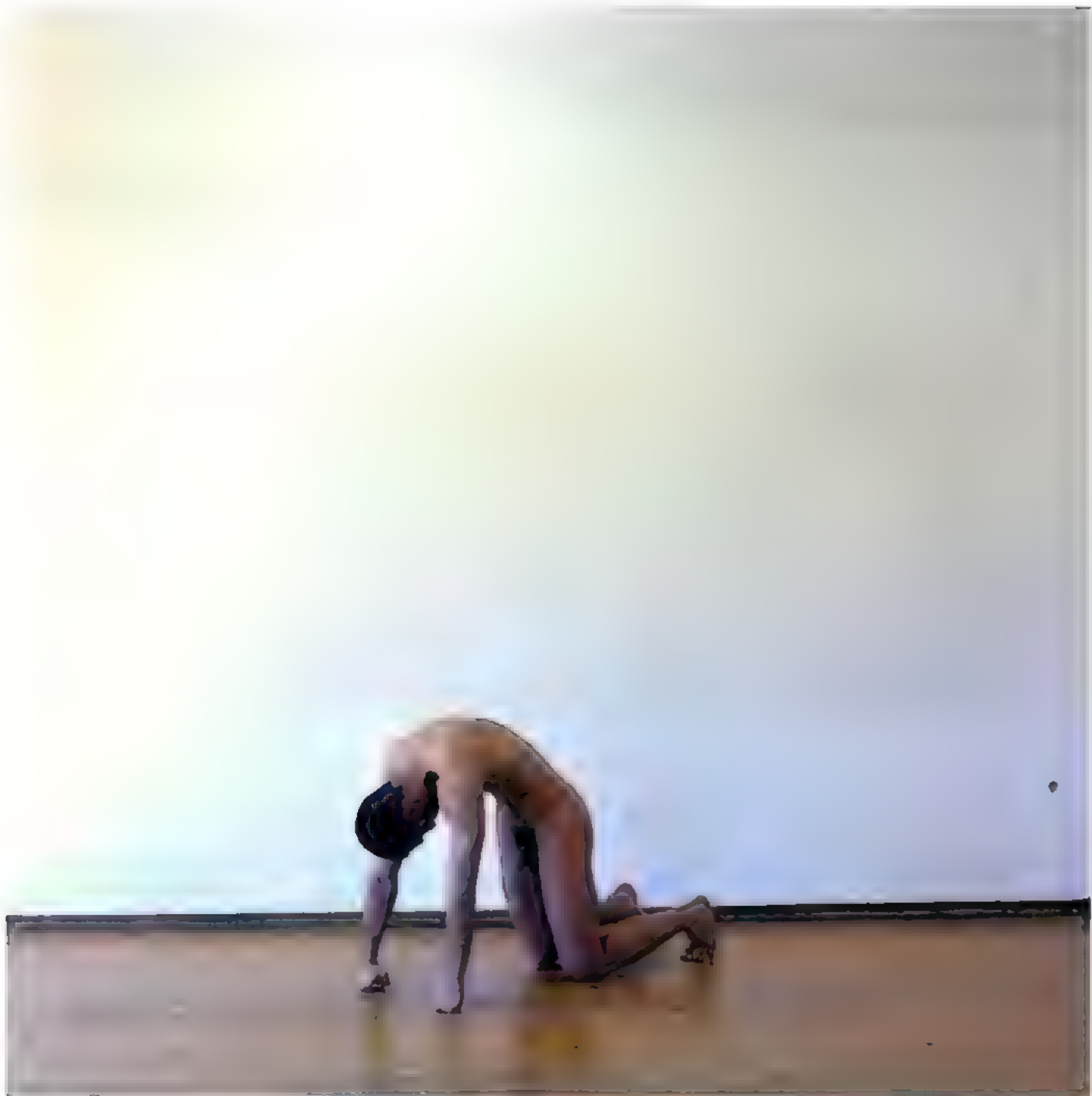

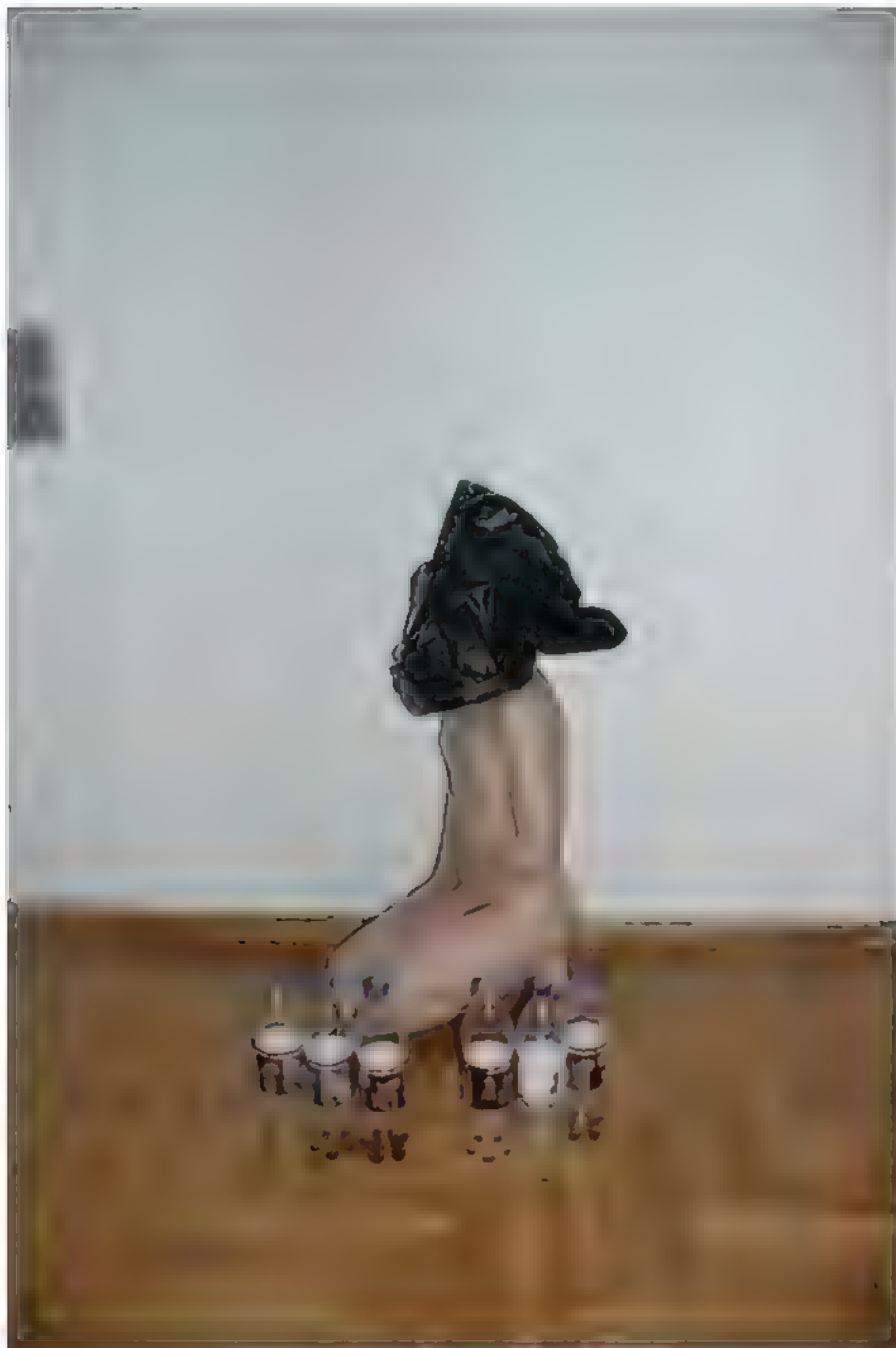

Επειδή αριβώς ούτε αυτός, μα ούτε και κανείς αποφάσισε οριστικά ποια απ' τα δυο είναι ως τώρα, αναζητά συνεχώς το καλό προφίλ του, πρώτων γιατί του εικαν ότι έχει (και, αυτό είναι το καλό σου, να βγανείς στις φωτογραφίες με αυτό!), και δεύτερον γιατί του εικαν «βαρεθήκα να σε βλέπω να περιφερείς παντού και πάντα το καλό μόνο προφίλ σου, σβήσ' το να μη σ' το σβήσω εγώ, τότε θα ωρμιάσεις επιτέλους,» και έτσι από κει συμπεράνει ότι έχει και κα_ο, αλλά

επειδή το λαγίδα είναι πιο υγρό, μαλακό και ήμερο από το ανυδρό, σκληρό κι απότομο ντραίμα και_α, αποφάσισε να ψάχνει πια να βρει το καλό μόνο προφίλ του, αλλά και για να αναδείκνυει πάντα εκείνο, ώστε να το βλέπουν όλοι, αφού καθόλου δεν θέλει να βλέπουν το κα_ο προφίλ του αν υπάρχει, μα και επειδή καχυποπτά φοβάται πως όχι μόνο δίνουν πάντα οι άλλοι το κα_ο του, μα θα τον αφήσουν και ολοι μόνο, μόνο

που τα έχει πια, μπερδεύει αρκετά και δεν είναι καθόλου βέβαιος ποιο προφίλ από τα δυο είναι το καλό, επειδή βέβαια έχει δυο προφίλ και όχι τρία, που είναι αριθμός μονός, αρα κάποιο από τα δυο θα περμάσενε αόευνγάρωτο, όχι, αυτός έχει συμμετρικά ένα μόνο καλό κι ένα κα_ο, πως άλλως, αφού έχει και ένα μόνο πρόσωπο, δεν έχει δυο, πρόφρωνς, αφού έχει ένα μόνο κεφάλι, δεν έχει εννιά, τι, η λεγόμενη υδρά είναι, αλλά μόνο ένα κεφάλι, και έτσι

φοβάται τώρα μονίμως μήπως το προφίλ που του το είχε κάποιος για καλό είναι τελικά κα_ο, γιατί επ' αυτόν δεν ομολογώμουνε όλοι, μερικοί βρίσκουν το κα_ο του προφίλ κα_ο, μερικοί το κα_ο του προφίλ κα_ο, και άλλωστε δεν γίνεται το ζήτημα να μπει σε δημόσηφισμα, αν γινόταν ως εμκάνε για να τελείωνε κι αυτή η ιστορία, να ήξερε τουλάχιστον ποιο είναι ποιο, μα όχι, αυτό είναι δύσκολο, τι δύσκολο, ακατορθώτο, τι ακατορθώτο, αδύνατο, αφού

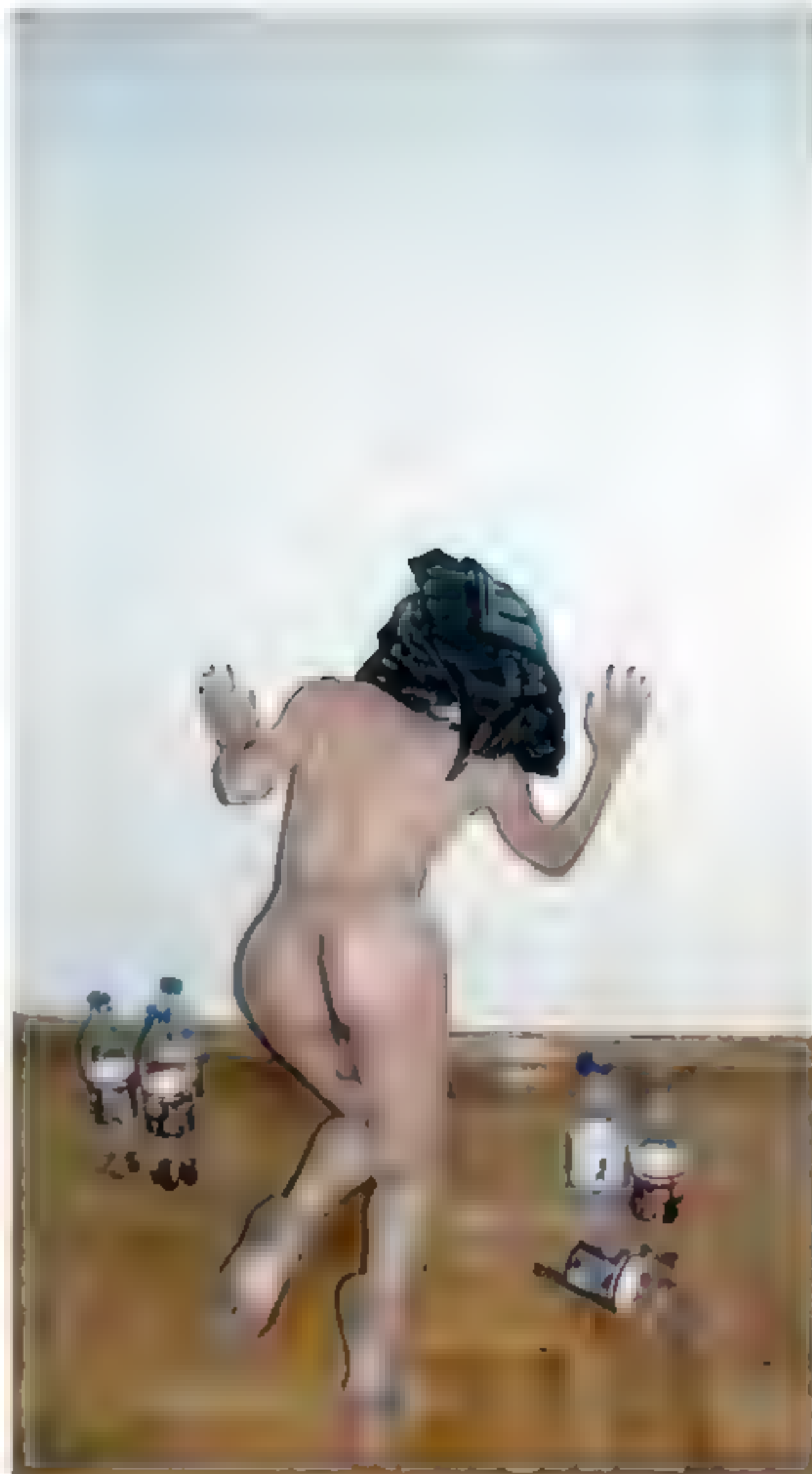

τελικά ούτε και αυτός θυμάται ποιά απ' τα δυο του αρέσει περισσότερο, σ'α βεβαιά σ'α ηξερε και άλλοτε (καλώς) ποιά απ' τα δυο του αρέσει, μόνον που άλλοτε (καλώς) σαν να μην είχε τίθει το ερώτημα, λοιπόν τιφω και σ'α ίδιος νομίζει για καλό ποτε το ένα ποτε το άλλο του προφίλ, το σ'α που, όταν κοιτάζει σε καθρεφτή ή σε τζαμί —στο σπ'α του, στο δρόμο, σε κατάσταση, σε κέντρο διασκέδασως ή οπουδήποτε άλλου— το είδωλό του, αρχίζει π'α πάλι συχνά να

στρέφει το κεφάλι του μια από δω και μια από κει, μήπως κι αποφασίσει ποιά προφίλ του είναι το καλό, σχεδόν δηλαδή το περιστρέφει αυτό το π'αγμα που έχει για κεφάλι, μια π'α το στρέφει, το περιστρέφει και το παραστρέφει το σ'α, που όσ'α τον κοιτούν αρχίζουν και να ανησυχούν μήπως αυτονομ'ηθεί και —ως τουρμπινά, ως σεροτρυπάνο, ως πυραυλός— το κεφάλι αυτό εκτιναχθεί π'α ώρα ακριβώς που αναζητήσει το προφίλ του, ενώ

ο σ'α εκείνος στρέφει και στρέφει και στρέφει, δεν ξέρει —και καθόλου μάλιστα— για ποιον επιτελούς λόγο κάνει ετσι, αυτε αν όλα αυτά έχουν κάποιο νόημα α'α, π'ατον, από π'α καλή περιστροφή βλέπει το λαμδα αυτό πάνω στο κακά (ανεπανορθωτά) ενωμένα σαν μουντζούρα, αλλά και α'α, βεντεράν, καθε καινούριω π'α που με βαφήια μαροσκοπ'α, μοιρογνωμον'α και διαβήτη ζαναμετρα ε'αμονα το ένα και το άλλο του προφίλ, τα βρίσκει σε σ'α, αναλογ'α και συστάση (απολυτως) όμοια μεταξύ τους 1

«Ε, όχι, όχι κι ετσι. Μία τέτοια καλεμοχαρής λα'αγή των προφίλ αγνοεί συστηματικά τα ειρηνοποιό μας αν'α», είπες τότε ε'α, έχοντας ολοκληρώσει την αν'αγνωση, μα κοιτώντας α'α, π'α τη σελίδα «Ω, προσοχή, μην λ'ατε αυτά», αν'αγ'ατε επιτακτική μια φωνή τριτ'α «Α'αου τρυπώσε π'α Ο ιός της συγχύσης. Και χ'ασκει η διαλύση, ατελευτήσε σαν βομβ'α μπ'αστα μας». Στρέφουμε ό'α τα κεφάλια, θ'αρρώντας π'α το «μας» αυτό μας α'αφορά. Επιχειρώντας να προστατευτούμε, σκορπίζουμε σαν θρυμμάτια εις τα εξ'αων'α

Επιστολή του πορτογάλου ποιητή...

«Το γ'ατόνος σ'α έχουμε άκ'α δαχτυλά σ'α χ'αί είναι τότε π'α με κάνει να φοβ'αμαι. Γιατί άκ'α, Γιατί σ'α 327 584 598 308 854, Και γιατί σ'α όλες μαζί τις ποσότητες, Και πάλι, για π'ατον λόγο να σ'αχ'α χ'ατον δαχτυλά, Για μένα, δεν σ'αχ'α χ'αί τίποτα π'α εκ'αλη'αται από π'α να β'αρι'α π'α άκ'ατες ε'αω και τώρα, και να είναι α'ατες π'α είναι, καθ'αρ'ασμένοι, σ'αγ'αε'αφ'αμένοι, σ'ατες και σ'α ένας άλλος. Τ'α φ'αμα την φοβ'αμαι ως σ'α να ε'αρε'αται για κάποιο άγ'ατο ζ'αω»

(από την Έκ'αγ'αση στην Παρ'αση π'α π'α Witold Gombrowicz μετ. Α. Δημητριάδης, Νεφέλη 2001)

Στην Ολλανδία τις πρώτες μέρες δεν ξέρω που θα
 κοιμηθώ
 Βγαίνω από το αεροπλάνο και νιώθω το κρύο.
 Είναι 11 Ιουλίου!
 Είμαι ήδη δεκατρείς μήνες μακριά από την
 Ελλάδα
 Βγαίνω από το αεροδρόμιο, παίρνω ένα
 λεωφορείο και κατεβαίνω στο κέντρο
 Καθόμην σ' ένα μπαρ από τα πρώτα μπαρ στο
 Κανάλ, πίσω από το Rijksmuseum. Το διαφημίζει
 ο κατάλογος του μπαρ ειμαστε πίσω από το Rijks-
 museum με τους δίκους μας τους Φλαμανδούς και
 φοσικά τον Ρεμπραντ
 Μια ασταρπρωσπινάρα που είναι στη βιτρίνα
 του μπαρ
 Καθόμην δίπλα σε μια παρέα Ολλανδών επιστηδ
 για να ακούσω τη γλώσσα. Μου θυμίζει λίγο τα
 γερμανικά. Βγαζώ τον χάρτη του Αμστερνταμ
 ψάχνοντας για φτηνά χόστελ κάπου εκεί γύρω
 Ένω τους κοιτάζω εκείνοι μου μιλάνε πρώτοι
 Κοιμίζον μετ' άλλα τσιγάρα με μαριχουάνα και
 πίνουν μπύρες. Το αρώμα του τσιγάρου τους με
 καθησυχάζει για το μέρος
 Σκεφτόμαι είναι ένας τόπος αφιερωμένος στην
 αναζήτηση της ελευθερίας
 Αναμεσα τους καθέται και με κοιτάζει ένας
 άντρας
 Σηκώνομαι από το βάθος της παρέας μου και
 ερχομαι να σου μιλήσω
 Σε ρωτάω αν περιμένεις κάποιον ή αν ταξιδεύεις
 μόνος
 Σου λέω ότι σε καταλαβα γιατί μόλις έχω γυρίσει
 κι εγώ από ένα μεγάλο ταξίδι
 Σου λέω μην ψάχνεις άλλο σήμερα, είσαι
 κουρασμένος, όλα θα σου φανούν υπερβολικά
 και λανθασμένα
 Με ρωτάς για το ταξίδι μου και σου λέω πως αν
 έρθεις να κοιμηθείς αποψε σπιτι μου θα σου πω
 ένα μυστικό
 Γελας
 Περπατάμε αρα μέσα στη νύχτα.
 Την ταξή που έχει το σπιτι μου δεν την
 περιμένεις
 Σε ταραίζει
 Με ρωτάς. Μένεις μόνος σου,
 Πλένω τα δόντια μου. Μισό λεκτίο, σου φωνάζω
 Αν δε σε πειράζει καλύτερα να μη στρώσουμε
 άλλον, σου λέω, όταν ερχομαι μέσα
 Το κρεβάτι είναι αρκετά μεγάλο
 Ναι, φυσικά, μου λες
 Και ξαπλώνουμε. Δίπλα ο ένας στον άλλον
 Γυρίζω προς το μέρος σου και σε παίρνω
 αγκαλιά
 Ακούω την αναπνοή μου να βαρύνει και
 περιμένεις
 Τι, Άγωνα
 Υστερα από όλες αυτές τις φροντίδες και τα
 ασκομαχητά, τις μάχες με ιδρώτα, πυρετούς,
 εμετούς, δακρύα και καταρες που έχω ζησει να
 μην έχω ζησει αυτό

Να μην έχω αγνοεί ποτέ έναν άνδρα
 Είμαι ακόμα αυτό. Σαν παιδί
 Σαν να έχω μια περιουσία στην τσέπη μου, αλλά
 σε κέρματα. Ντρέπομαι να τα κουβόλω και να
 κάνουν τόσο θόρυβο σε κάθε βήμα. Θέλω να τα
 δώσω γρήγορα για ένα ησυχό χαρτονομισμα
 Και πια είναι το μυστικό, τον ρωτάω
 Ακούω την αναπνοή του να βαρύνει
 Κοιμάται
 Το σπινθίρισμα δίνει μια στα κεφάλι μου να βγει από τα
 μαλλιά μου
 Η καρδιά μου αρχίζει να κλωτσοει δύνατα το
 στήθος μπροστά της να βγει έξω
 Όλο μου το σώμα αρχίζει να τρέμει
 Να χτυπά πάνω σε τοίχο και κρεβάτι
 Σηκώνω αναμεσα σε τοίχο και κρεβάτι και
 ιδρώνω
 Ακούω ποσο ηρεμία είναι η δική του αναπνοή
 Πεταγομαι
 Δεν θέλω να κλάψω μπροστά του
 Τσπε, με καταλαβαίνω
 Πως άλλον
 Έχω μέσα μου μια κόλια αγριότητα
 Η εγκατάσταση μου σε κάθε καινούργιο μέρος
 δεν κρατάει για πολύ
 Όλο και πιο προχειρος γίνεται ο καταυλισμός
 μου
 Η ησυχία που είχα στα πρώτα μου ταξίδια έχει
 πλέον χαθεί
 Αλλάζω τις χώρες συνεχεία
 Έχω βρει πιο βαλωδ το τρένο
 Προχωρώ με λαχτάρα
 Δεν ξέρω τι να περιμένω
 Είμαι μια σπασμένη κυζιά
 Που είναι ο βόρας,
 Πάντου!

